Ч. 139 (14.970). Львів, вівторок 28. червня 1938. Oplata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ. РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Табори не відбудуться.

Комунікат КВОММ-у.

Табори на Остодорі та Соколі, що мали відбутися в липні та серпні ц. р. — невідклично не відбудуться.

КВОММ.

НА ДОМАГАННЯ МУСОЛІНІЯ

ген. Франко зобовязався не бомбардувати брит. кораблів

Як подає „Дейлі Мейль", „Дейлі Експрес" „Дейлі Телеграф", минулої неділі Мусоліні у порозумінні з Льондоном і Парижем згодився зробити натиск на еспанський нац. уряд, щоб він припинив летунські бомбардування британських кораблів, які вивантажують у пристанях червоної Еспанії товари, до яких не відноситься неінтервенційне ембарґо.

Ген. Франко — як твердить британська преса — згодився на те. Під кінець цього тижня британський ген. агент у Бурґосі привезе до Льондону гарантії нац. уряду в цій справі.

НЕВДАТНІ ПРОТИНАСТУПИ ЧЕРВОНИХ.

Комунікат еспанської нац. головної кватири повідомляє: Нац. війська без труду відбили всі ворожі наступи на фронті Кастелльон-Теруель та на відтинку Пераледа Зансеха.

На фронті Кастелльону нац частини вирівнали перші лінії та закріпили новоздобуті становища.

Під натиском Парижа і Льондону

Барсельона відкликала погрози проти Німеччини й Італії.

НІМЕЧЧИНА Й ІТАЛІЯ ЗАГРОЗИЛИ ВІЙНОЮ.

Як твердить „Парі Суар" італійський уряд повідомив у пятницю уряди Англії та Франції, що він

уважатиме всякий напад есп. червоних летунів на якенебудь італійське місто як „казус беллі". Німеччина вповні солідаризується з Італією.

Значить це, що на випадок налету червоних на Італію та остання застерегла собі право виступити збройно проти червоної Еспанії.

АНГЛІЯ І ФРАНЦІЯ ОСТЕРІГАЮТЬ.

Погрози барсельонського уряду викликали обурення у Парижі у всіх колах за винятком комуністичних.

Французький і британський уряд відповіли на барсельонську ноту дуже поважно і категорично, остерігаючи барсельонський уряд перед провокуванням Італії.

НЕВДАТНИЙ МАНЕВР.

Маневр барсельонського уряду обернувся проти самої таки червоної Еспанії. Постава Парижа і Льондону не лишає ніяких ілюзій, що на випадок італійсько-німецьких кроків проти червоної Еспанії Англія і Франція зберегли би невтральність. Значить — надії на спровокування міжнародного конфлікту завели. Зате коли би Німеччина й Італія явно виступили збройно проти червоної Еспанії, це довело би до дуже скорої ліквідації еспанської червоної армії та влади

БАРСЕЛЬОНА ВІДСТУПАЄ.

Як твердить британська преса, під натиском мін. Бонне **барсельонський уряд відступив зі свого агресивного становища і змінив інтерпретацію, яку первісно давав свому демаршеві у Льондоні — а саме погрози бомбардування італійських міст.**

Британська преса стверджує поважне відпруження.

Порозуміння між Ватиканом і Ковном.

У Ковні йдуть дальші переговори у справі ліквідації довголітнього конфлікту з Ватиканом. Дотепер уже поладнано кілька спірних точок; ще не розвязано питання католицьких організацій молоді.

Папа приняв усіх литовських єпископів-ординаріїв під проводом митрополита.

(КАП).

Обєднання німецького студентства.

ЛІКВІДАЦІЯ КАТОЛИЦЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ КОРПОРАЦІЙ У НІМЕЧЧИНІ.

У Гайдельберґу відбувся „день німецького студента", на якому оголошено повстання одного націонал-соціялістичного філістерського союзу та ліквідацію всіх студентських обєднань, що мають релігійну чи політичну закраску. Тим самим зліквідовано всі католицькі студентські корпорації та інші організації.

ДО НІМЕЦЬКИХ ВИСОКИХ ШКІЛ МОЖНА ДІСТАТИСЯ БЕЗ МАТУРИ.

Підчас „дня німецького студента" рішено м. ін. розбудувати доповнюючу освіту молоді, яка дозволила би вступати до високих шкіл людям, які не мають матури; вони могли би діставати там звичайні академічні ступні.

НІМЕЧЧИНА ЗМАГАЄ ДО МИТНОЇ УНІЇ З МАДЯРЩИНОЮ.

З Льондону прийшла непотверджена вістка, буцімто Німеччина хоче довести до митного союзу з Мадярщиною, вихісновуючи теперішні німецько-мадярські торговельні переговори. Як кажуть, у Мадярщині є чимало прихильників того пляну.

Алькоголізм стелить ліжко сухотам

Безробіття, а нема кому працювати.

Львів, 27. червня 1938.

Кілько нарікань чуємо щодня довкола, що молодь, скінчивши якісь студії, не має змоги найти заробітку! Кілько журби мають батьки із своїми дітьми, для яких не мають змоги найти відповідного напрямку студій! У нашій пресі вже від кількох, як не від кільканацяти років, появляються раз-у-раз статті, що звертають увагу батьків і молоді на змінені обставини життя і нові потреби. Чимало чорнила пролили автори тих статтей, пригадуючи і доказуючи, що треба свою освіту та свій хист пристосовувати до нових вимог, дивитися тверезо на дійсність, підходити реальніше чи практичніше до неї, ніж досі. А проте, коли глянемо довкола — бачимо, як страшенне пиняво відбувається зміна у поглядах нашої галицької інтеліґенції та селянства на те, що треба, що можна і що необхідне.

Ось свіжі приклади, які вражають нас не як відокремлені, вийняткові явища, а як явища дуже характеристичні у нашому громадянстві. Від року одна наша установа шукає інтеліґентного меткого адміністратора — надаремне; від довгих місяців одна наша фірма розбивається за молодою жінкою, що гарно вміляб шити білля для мужчин; три дні наша редакція шукала при помочі телефону та ріжних посередніх інформацій за особою, що вміляб добре писати під диктат на машині і що моглаб заробити собі більшу суму. Виявляється, що кандидатів та кандидаток на такі способи заробітку в нас нема. Чи це поодинокі приклади?

Почнім від тої установи, де ми працюємо. Коли трапляється, що в якійсь українській редакції хтось поважно занедужає і треба його негайно заступити, то нелегко найти якогось скінченого чи нескінченого студента або і вчителя без посади, що вмів би відразу взяти в руки перо і бодай без помилок робити переклади з чужих ґазет, звичайних новинок зі світа. На пальцях одної руки можнаб порахувати в нас і таких, яким можнаб доручити коректу ґазети чи книжки, бо вони знають граматику і мають знання літературної мови. А для такого знання не треба студії ні патентів, тільки трохи самостійної праці та безплатної практики.

Не інакше стоїть справа з нашими ріжними виданнями — цінними та корисними, що лежать на складах і зневохочують видавців тому, що нема в нас посередників-кольпортерів, які понеслиб їх на провінцію. А десятки наших містечок не мають навіть крамниці, що моглиб продавати книжки.

Львів не має ніодного більшого українського ресторану, в менших є смішно мало; нема тут крамниць з готовою обувю, фризієрів, ювелірів, годинникарів, з вибагливою дамською конфекцією, з паперовим приладдям і десятка інших буденної потреби. Неодин молодець чи панночка, що втратили великі гроші на студії на чужині могли були за них відкрити собі варстат самостійної праці, не перестаючи студіювати для приємности те, що їх цікавить і навіть працювати науково чи літературно, маючи забезпечений добрий прожиток. „Та звідки батьки і молодь можуть знати, з чого можна нині жити?" — скаже дехто. Правда, у Львові нема навіть такого осередка, де можнаб звернутися за порадою: який фах вибрати, який варстат праці найбільше потрібний, кілько требаб вложити в нього капіталу, як до нього підготовитися, від чого та як починати. Ніхто в нас не стежить за такими потребами, ніяка установа ні приватні люди не створили організації,

бюра праці чи іншого роду інформатора, що спрямовував би безробітних на ділянки занедбаної праці.

Разом із тим треба ствердити факт, що ще рідко трапляються в нас випадки, коли інтелігенти не цураються ніякої праці, забуваючи про свою ролю „інтелігента". Як довго вони мають можливість жити на ласці, хочби бідних батьків чи родини, пересуватися хитро-мудро з дня на день дурничками або надією на якусь „відповідну посаду", так довго вони волiють ходити з похнюпленою головою і жалем до всіх, ніж стануть до будьякої фізичної чи напів інтелігентської праці. Зміна у цьому явищі приходить поволи, дуже поволи. Цим саме ми ріжнимося ще від західньо-европейських країв та Америки, де ніякі покінчені студії не спинюють безробітного від тимчасової тяжкої праці для заробітку, заки не трапиться нагода піднятися на один щабель вище.

Говоримо і пишемо багато про боротьбу за істнування та для шматка хліба, але хоч бачимо довкола себе чимало жертв лихоліття і безробіття, не бачимо, щоб наші безробітні сміливо і по мужньому ставали до праці там, де їх треба і до роботи, яка їх не понижує. Ще частіше мусимо стверджувати, що серед нашого старшого і молодшого покоління нема ще відповідного зрозуміння реальних обставин і того, як треба виборювати собі працю.

Національна проблема в Чехословаччині.

II.

МАДЯРИ, УКРАЇНЦІ, ПОЛЯКИ І ЖИДИ.

Друга з черги та важности проблема чехословацько-мадярських відносин. Вона, на нашу думку покищо ще знаходиться у жалюгідному стані і певно вибухне в цілій своїй силі щойно після того, як Мадярщина явно заявить про свою позицію в середньо-европейській констеляції. Ясно, що мадяри домагатимуться „культурної автономії" коли не національно-політичної.

Щораз більше починає викристалізовуватися теж й питання чесько-українських відносин на Закарпаттю, де останніми часами консолідаційний процес серед українських груп почав набирати щораз більшої пляновости. Наслідок цього наші закарпатські політичні чинники зясували ясніше свої вимоги щодо автономії згідно з мировими договорами (Сенжерменським) та конституцією чехослов. республики. Загально ці відносини можемо схарактеризувати, як льояльні, згідні з уже усталеною традицією послідовних добрих відносин, ще з часу творення чехо-словацьких легій на Україні. Слід зазначити, що самим чехам і словакам найбільше залежить, щоб ці відносини, в таку скрутну для них добу не попсувалися, особливо через деякі протиукраїнські тенденції, що дали неразвоїсебе у знаки на шкоду значно поважніших спільних інтересів.

Автономічні побажання дуже незначної польської меншини в ЧСР, більше ніж маловажні, бож цих пару десятків тисяч поляків, які істнують на Шлеську, користають у значній мірі з демократичних прав і можливостей, ніж інші національности, а деякі непорозуміння при добрій волі обидвох сторін можуть бути зліквідовані.

Чехо-словацько-жидівські відносини, це окреме, дуже „тонке" питання в Ч. С. Р. Загально поширена думка про жидів така: „Жиди, як фінансово - торговельний нарід, має великі впливи на хід міждержавної політики. Чехословаччина, як демократична держава, даючи захист частині світового жидівства, тимсамим не тільки послідовно дотримується демократичних основ своєї політики, але і забезпечує своїй державі у значній мірі теж успіх у міждержавній політиці, зокрема, — економічній. Таке становище само по собі зрозуміле і випливає з самого демократичного ладу держави. Питання міжнародніх господарських і суто політичних успіхів трохи складніше і важко сказати, чи справді Чехословаччина може раховати на політичну поміч жидів. Коли свої впливи у закордонній політиці держава опирає на т. зв. прилюдній світовій опінії (більшість впливової преси є переважно в жидівських руках), то може розраховувати на деякий успіх. Але коли взяти на увагу те, що жидівство все орієнтується на сильнішого, — то хто його зна, чи ця надмірна толеранція жидівства не буде на шкоду державі, що оточена з усіх сторін державами вороже настроєними до фінансово-сильного жидівства. Про бідніше жидівське населення тут не йде мова. Але ми були б дуже необєктивні, якби докоряли Чехословаччині за цю толеранцію жидів, без огляду на те, які наші особисті чи національні симпатії. З другого боку, на нашу думку, не слід занадто переціняовати значіння жидівських впливів у боротьбі за незалежність.

Як розвяжуться в Ч. С. Р. всі ці головніші національні проблеми — про це важко щонебудь нині сказати.

Л. Вітровський.

З польської преси.

Б. львівський воєвода Борковський про політику воєводи Юзевського на Волині.

Політика б. волинського воєводи Юзевського на Волині викликала застереження тих польських політичних кол, які — як ендеки — стояли на становищі, що з українством на Волині не треба рахуватися та що до тієї землі треба ставитися як до суто національно-польської. З такого становища воєвода Юзевський був для тих кол вже навіть не пробудником українства на Волині, але просто його творцем, чого йому згадані кола не могли і досі не можуть дарувати. Не треба мабуть пригадувати, що українські політичні чинники ніколи не ставилися позитивно до української політики воєводи Юзевського, навпаки, гостро її критикували та поборювали. Цікаве світло на цю політику кинув б. львівський воєвода Петро Дунін Борковський у розмові зі співробітником варшавської „Політики" (ч. 14. з 25-го червня ц. р.). Б. воєвода Борковський так зясовує мету польської політики на Волині:

„Засадничою метою нашої політики у всіх окраїнних провінціях повинно бути: втримати їх для польської держави. Для цього треба витворити якнайбільші психічні ріжниці між нашим східним сусідом та окраїнними провінціями. Бо поверх 150-літнє співжиття з російською державністю витворило дуже велику психічну подібність між Волинню і властивою Росією. Навіть якщо на румовищах сьогоднішнього СССР повстане колись незалежна Україна, буде важною річчю, щоб Волинь під оглядом психічного та культурного типу якнайбільше від неї ріжнилася. Це велика частина так званої польської місії на сході".

Це становище зовсім ясне. Якщо ми добре зрозуміли, то б. воєвода Борковський теж є тієї думки, що український нарід на Волині треба за всяку ціну сепарувати від його головного пня так само, як воєвода Юзевський робив це у відношенні до Галичини. Як це докладно повинно виглядати, цього зі слів б. воєводи Борковського не можна збагнути. Коли мова про політику воєводи Юзевського, то вона на думку п. Борковського не вела до тієї згаданої вгорі засадничої мети польської політики на Волині, бо

„протиставлення уніятській церкві православія — це в багато більшій мірі протиставлення Червенській землі ніж людности совітської України. Також у соціяльній політиці діяльність п. Юзевського не змагала до того, щоб надто сильно підкреслити ріжниці між капіталістичним і колективістичним ладом".

На думку п. Борковського воєвода Юзевський розбудовував сокальський кордон коштом кордону на Случі. Цей сокальський кордон відбився шкідливо передусім на тому, що галицькі політики відіграли розмірно невеличку ролю у формуванні життя на Волині. Що торкається українців, то наслідком сокальського кордону була ліквідація всіх легальних культурних та господарських організацій, що були у звязках з Галичиною. Той сокальський кордон не був тільки „достаточною перешкодою для елементів направду небезпечних для держави", що продіставалися на Волинь. П. Борковський має на увазі У. В. О.

Недоцільна була на думку п. Борковського і аграрна політика на Волині за влади воєводи Юзевського.

„Під впливом наших лівих партій на Волині від давна була дуже поширена думка, що як українські селяни дістануть землю, стануть поляками. У висліді при нагоді парцеляції та комасації давали українській людности можливо найбільше землі. Навіть при військовому осадництві заспокоювали в першу чергу потреби місцевої людности. Під тим оглядом волинська політика була противенством до червенської. Та все-ж і тим шляхом не осягнено ніякого додатнього асиміляційного ефекту".

Що торкається ревіндикаційної акції, то б. воєвода Борковський, коли мова про колишні уніятські церкви та римо-католицькі костели перемінені на православні, уважає її засадничо правильною, але уважає, що її часами незручно переводять, тобто не ревіндикують церков, які православній людности майже непотрібні, але часто забирають церкви у місцевостях, де майже нема римокатоликів. На ревіндикацію осіб п. Борковський дивиться дуже скептично:

„Назагал беручи треба признати, що рівень православного віроісповідання в Польщі дуже низький. Впливає на те мабуть не так православний обряд, як радше брак звязку з універсальною ідеєю, яку Рим дає католицизмові. Свідчили би про те в кожному разі подивугідні поступи греко-католицького обряду в Червенській землі, який наближаючися щораз більше до римського католицизму одночасно підносить свій рівень. Тому зі справжньою тривогою треба обсервувати невиявлені підстави деяких напрямків нашої віроісповідної політики у відношенні до справославія, які мабуть мають на меті створити щось в роді польського православія, яке має поволи виперти універсальний католицизм. Що-ж торкається ревіндикації осіб до римо-католицької віри на Волині, тб гадаю, що вона не може мати значніших успіхів з уваги на занадто упрощену, навіть як на таку східну країну, методу полагодження релігійних проблем".

На думку п. Борковського нема суттєвих ріжниць між політикою воєводи Юзевського на Волині і політикою воєводи Бернацького на Поліссі. Ріжниця між тими політиками є головно в тому, що воєвода Бернацький не веде своєї політики з уваги на закордонну політику, як це робить воєвода Юзевський і не має коло себе, як мав воєвода Юзевський, дружнього гуртка українських емігрантів, що зрештою не мали ніякого впливу на життя дільниці.

„Те, про що на мою думку — каже б. воєвода Борковський — головно йде, це: повчати на Волині справді західно-европейську політику, що з одного боку викопала би пропасть між тією провінцією і Росією, а з другого боку зробила би з Волині країну справді атракційну для народів, що живуть поза межами Річипосполитої".

Нові ревеляції.

У ЗВЯЗКУ З УБИВСТВОМ ПОЛК. Е. КОНОВАЛЬЦЯ

Французький щоденник „Парі Соар" приніс ревеляційні вістки у звязку з убивством полк. Коновальця. Ці вістки дістав співробітник того щоденника з розмови з „відомим українським терористом, знаним під псевдонімом „Федя", що був „найближчим та найбільш довірливим співробітником" полк. Коновальця.

УКРАЇНСЬКА ВІЙСЬКОВА ПІДГОТОВА В КАНАДІ.

Інформатор „Парі Соар" твердить, що Валюх, організатор атентату на полк. Коновальця був в Америці. Від 1936 р. згідно з пляном, що його затвердив Провід ОУН, українці зорганізували в Канаді осередок своєї військової підготови до майбутньої війни. Полк. Коновалець твердив, що нова европейська війна неминуча та що вона принесе Україні незалежність.

Українські війська мали на випадок війни перетранспортувати до Европи. Мало його бути до 40.000 людей. Разом з українцями з совітської, польської, чехословацької та румунської армії можна було б створити українську армію в числі міліона людей.

Ця американська підготова дійшла вже доволі далеко. В Канаді є 6 старшинських шкіл: 3 піхоти, 2 кавалерії і 1 артилерії. З кадри „Січової Громади" творяться стрілецькі групи. Ген. Капустянський перевів на тому терені інспекцію в 1937 р. Головна роля припадає полк. Морей де Морлян, українцеві французького походження, колишньому командантові куреня, що боровся в 1919 р. у Східній Галичині. Цього року з фондів, які доставили Валюх, Морей де Морлен та інші, створили у стейті Саскачеван в Канаді школу пільотажу. На випадок війни українська армія мала передусім почати повстання на терені Східної Галичини і звідти повести акцію.

УКРАЇНСЬКА РЕСПУБЛИКА НАД СПОКІЙНИМ ОКЕАНОМ.

Ця підготова в останньому часі до деякої міри втратила розмах. Мало це бути наслідком конференції в Монако. На тій конференції німці вимогли згоду Проводу на тайний договір, силою якого на випадок війни українські формації замість іти до Польщі, мали би виїхати на Далекий Схід. Транспорту піднялась би Японія. Там воювали би проти Совітів по японському боці. Як рекомпенсата за те, мала повстати незалежна українська республика на „Зеленому Клині" в Азії. Ця республика — пише „Парі Соар" — тягнулась би над берегами Спокійного океану, де живе „понад 2 міліони українців".

Ця, заключена в Монако умова, викликала протести Англії та американців, які сприяють українцям, як теж і непорозуміння серед самих українців. Провід затвердив умову 7-го квітня. Валюх-Софроняк приїхав до Монако 6-го квітня і виїхав звідти 8-го.

Цей сам інформатор „Парі Соар" подав, що до Проводу ОУН входять тепер: Капустянський, Андрієвський, Грибівський, Мартинець, Онацький, Федин, Ярий і Морей де Морлян (у французькому оригіналі називиська сильно перекручені — подаємо їх згідно зі своїми здогадами. — Ред.). Кожний з них кермує секцією, маючи до помочі технічного референта. Найвизначніші з них — це Бохенек, Барановський, Лойко. Найважнішою секцією є К. Е., що діє у Польщі.

Вкінці інформатор „Парі Соар" подає, що вбивство полк. Коновальця викликало декомпозицію і хаос у дотеперішній праці українців.

В кожному селі, в кожній місцевині, ювилейне свято „Просвіти"!

Митр. Андрей дає реколекції

ДЛЯ ГР.-КАТ. ДУХОВНИКІВ.

В днях від 21—25. червня 1938 р. відбулися під проводом Митрополита Кир Андрея реколекції для священиків в Духовній Академії у Львові. 172 священиків з цілого краю зіхалося, щоби скористати на духових роздумуваннях під проводом свого улюбленого Митрополита. Навязуючи до науки і прикладу Христа Спасителя Митрополит вказував на обовязки душпастиря під теперішню хвилю свою евхаристію приносити для вірних по прикладу Евхаристії Ісуса, що себе в жертву приніс за людей, щоби люди були спасенні. В окремих конференціях подавав засоби, як дійти до досконалого душпастирства через духовну лектуру, думки і молитву. Спеціяльна конференція присвячена молитві Господній „Отче наш" захопила учасників глибиною і оригінальним підходом до тієї молитви, що є школою молитви, університетом, де ціла наука молитви... Чимало глибоких думок впало підчас отих реколекцій, призначених молитві та фільософії молитви.

В пятницю вечером голова Т-ва св. Андрея о. крил. Юліян Дзерович подякував Їх Ексцеленції за ті цінні духовні вправи, обіцюючи в імені учасників завтрішнє Причастя жертвувати за здоровля Їх Ектцеленції Митрополита.

В суботу зранку на співаній Службі Божій, що її відправив Ексц. Митрополит з діяконами — Митрополит особисто запричащав усіх учасників.

Учасник.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Т-ва св. Андрея у Львові.

Дня 25. червня ц. р. відбулися в салі Духовної Академії у Львові Загальні Збори станової організації священиків — Т-ва св. Андрея — при участи 127 членів. Збори були назначені на 24. VI., але відложили їх на день з причини реколекцій, про які пишемо окремо.

Збори відкрив в год. 9.30 голова Т-ва о. крил. Ю. Дзерович, витаючи Їх Ексцеленцію Митрополита Кир Андрея, що як почесний член довший час прислухувався нарадам і по звітах при дискусії виголосив свої заввали щодо розвою Т-ва, признаючи правильність праці Т-ва та обіцюючи свою поміч у матеріяльнім піднесенні духовенства, якщо само духовенство зрозуміє вагу позитивної конструктивної праці і буде в рямках статуту над поліпшенням своєї долі працювати.

По дискусії З. Збір дав абсолюторію управі з діяльности і рахунків, затвердив внесок Контр. Комісії приняти звіт і на місце вильосованих членів Н. Ради вибрав оо. Щербаника Івана, Ліщинського Миколу, Горчинського Омеляна, Боднара Юрія і д-ра Глинку Льва та крім них пять заступників і Контр. Комісію.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА" ч. 13.

НАТАЛКА ДОРОШЕНКО.

Пригода на балю.

Стара палата „земського"*) блищала сотнями вогнів. Ціла амфіляда кімнат стояла навстіж відчинена, покровці поздіймані і кімнати від того зразу набрали урочистого, чепурного вигляду. Роскішне шовкове оббиття меблів вабило око.

„Земський" справляв свої іменини, а що воно припадало на переддень неділі, то свято заповідалося на довше. З цього приводу вся наозвірна служба: робітники й дівчата-тютюнниці вже від заходу сонця того дня були вільні від роботи.

Лютий до людей був „земський". Нераз бувало, як їде селом, а хтось шапки не здійме перед ним, то попросту вперіщить його нагайкою куди попало: „Чого, мовляв, такий сякий шиу не кланяєшся? не знаєш, йолопе, хто їде"? та по пиці, та по пиці. Так оповідав старий Юхим пасічник. Ну, але ж любив старий вдівець і побавитися і пан був на цілу губу. Вже як справляє баль, то цілий повіт знає про це, а всі вже готуються далеко заздалегідь. А що понавозять з міста перекусок, риби всякої, вин тих заморських, овочів, то й не перелічити. Ото, як господиня, Ганна Иванівна, перебирає все з допомогою нової покоївки Параски, дівчини з села, до своїх рук то та аж руками сплескувала аж очі зпід лоба вилазили з дива: „І Господи, Матінко, моя! де воно таке й росте і що вono за риба така" — це на осетра. Або: „І що воно за садовина така, ще й з чубком!" і цікаво перевертала ананаси.

Отаж Параска (вона панночкина покоївка) так почистила ручки від дверей та вікон, що їй здавалося, ніби всі гості тільки й дивитимуться на них та дивуватимуться: „І хто це, нівроку, так міг почистити оті ручки?, диви, блищать як золото!" А вже в панночкиних покоях, нагорі, вона поробила просто чудеса: якії, з рожевого у квіти атласу мебельки з золотом, у стилі рококо пересовувала цілий день, та все питала панночку: „Чи так буде добре?" Аж тій надокучило: „Та дай мені з тим спокій! став, як хочеш і швидше забирайся!" Розставила по куточках купками кріселка, фотелі, канапки, аж все це манило спочинути. Тут була призначена одягальня для панночок, що мали поїздитися з усього повіту. Під стіною поставлений був довгий стіл, а на ньому вряд дзеркала: посередині найбільше, паннине, в срібній рямі, а по боках трохи менші — покупили для гостей — усіх 20. Параска по черзі зазирнула в кожне: невже однаково відбивають? На неї мов із таємного вікна визирали по черзі цікаві кирпаті личка, з чорними оченятами й піднятими здивовано бровами. Параска аж злякалася: „Цур йому! ще приснить ся в ночі. Баба Йовдоха казали, що проти ночі не можна довго зазирати у дзеркало". Перебирала якісь чудернацькі коробки, флякони, що довгими рядами стали перед дзеркалами, мов військо на перегляд. Тут зібране було всіляке приладдя жіночої краси, пудри, щіточки, різні перфуми. А дзеркала немов нетерпляче чекали чести відбити кокетливі усмішки гарненьких, розпалених, розмріяних личок. Стемніло. Через відчинені вікна потягло прохолодою й пахнуло ароматом садових квітів. Параска відкинула й побігла оглянути ще спальні для панночок: вони були на тому самому поверсі панниних покоїв.

А долина дому вже ожила: знадвору долітав кінський топіт, вигуки кучерів, що спиняли коні.

Фасада дому переливалася від огнів з вікна будинку ніби лукаво підморгували та манили до себе. Велика розлявлена паща парадних дверей проковтувала все нові людські хвилі, що невпинно висідали з багатих повозів, карет, фаєтонів, коляс...

Привітний господар, із своєю молоденькою донечкою Лілею, інститутною останньої кляси („пiпiнеркою") не встигали витати все нових і нових гостей. Дім виповнився веселим, гомінким, різнобарвним натовпом: генеральські лямпаси, блискучі однострої гвардійських старшин чергувалися з вибагливими фраками цивільних чепурунів; замішалися тут і один білий кавалергардський мундур а навіть пажовий, форми фрака з розшитими ззаду полами золотом. Легенько випорхували з повозів панночки і дискретно зникали в одягальних нагорі, щоб черев хвилину звитися веселим роєм барвистих метеликів. Шелестів у натовпі тяжкий шовк поважніших пань. Все гомоніло, сміялося, жартувало...

З веселими окликами віталися добрі знайомі, приятелі, рідня, що може не бачилися, але тут можна було навязати розгублені звязки, віднайти давніх приятелів. Сміх, дзвінкі молоді голоси далекою луною відбивалися в селі, що дрімало крутилося вдолині за садибою. Дім дідича-земського стояв, як звичайно всі панські будинки, за селом.

У великій, на два поверхи заввишки білій салі, на підвищенню, за решіткою вже гриміла військова орхестра, яку п. Н-ко („земський") спровадив аж за 40 кільометрів із повіт. міста.

*) Земський начальник у російській імперії за царських часів, нижчий урядовець, що мав судово-адміністративну владу на свій район.

XXV. Загальні Збори Ревіз. Союзу Українських Кооператив.

При вщерть виповненій великій салі Музичного Т-ва ім. Лисенка, почалися 27. VI. ц. р. в год. 10 рано 25-ті з черги Загальні Збори Р. С. У. К. Збори відбуваються конгресовим порядком, згідно з правильником ухваленим Загальними Зборами 1936 р., і тривають два дні. Першого дня перед полуднем відбулося перше пленарне засідання, а пополудні відбували свої засідання поодинокі комісії.

ВІДКРИТТЯ ЗБОРІВ

Перше пленарне засідання, а разом з тим Загальні Збори відкрив Голова Ради Р. С. У. К. сен. інж. **Ю. Павликовський**, стверджуючи правосильність Зборів. На Збори явилося 442 делегатів, які репрезентують 1179 членів. Витає делегатів культурно-освітніх і господарських установ та представників північно-західних земель, що все таки творять з нами одну кооперативну родину і йдуть до спільної цілі (оплески). Витає і представників преси, що явилися на Зборах.

Голова Ради обіймає провід і покликує до президії Зборів пп. Кантимира з Красноставців і Фура з Ременова.

Піддає внесок під голосування Ради, щоби Збори відбути згідно з правильником у конгресовій формі. За внеском заявилася велика більшість і тим самим внесок перейшов.

Після того предсідник згадує померших у цьому році кооператорів, а присутні вшановують память покійних повстанням з місць.

Приступаючи до порядку дня, взиває присутніх до річевої критики, яка помоглаб усунути хиби чи недостачі. Українська кооперація обіймає всіх без огляду на їх нац.-політ. погляди і тому кооперація все уважливо прислухується до голосу меншости. В квітні минуло 10 літ від зміни устрою Р. С. У. К. Той устрій мав вплив на хід праці Р. С. У. К. і цілої української кооперації. Р. С. У. К. зайняв одно з перших місць із усіх Союзів, які діють на території Польщі. Обговоривши новий статут Р. С. У. К., ту кооперативну конституцію, прийняту Загальними Зборами в 1928 р., порівняв його за старим, що був за вузький для нашого повоєнного життя. Новий статут дав змогу Р. С. У. К. зискати те велике значіння, що має його серед своїх і серед чужих. Р. С. У. К. не є мертвою канцелярією, а творчою і живою громадською установою. Р. С. У. К. як еманація кооперації, працює над визволенням, а не погнобленням вільної людини. На вічу 1883 р. виголосив Нагірний економічний реферат. Цей реферат не написав Нагірний а І. Франко. Польська преса поставилася ворожо до спроби українців створити підстави економічного життя. На те відповів Франко: „Русини, це не партія, це громада". І ми — каже предсідник — перейдемо ці Збори як свідома і згідна громада.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТИ Р. С. У. К.

Після того Голова передає слово нач. дир. сен. **О. Луцькому.**

О. Луцький, зазначив у своєму рефераті, що кооперація це важний і певний шлях, який собі пробиває український нарід до кращої будучности. Застановімся, чи пішли ми за останній рік вперед, чи поглибився наш кооп. вишкіл. Ані покора, ані бунт раба не може бути елементом думки українця. Вихід з тяжкого положення є у власних силах. Ніхто не прийде робити слабих сильними. Самі мусять скріплюватись. Дехто каже, що можна дійти до цього одинцем. І тим шляхом можуть творити сильні одиниці, але там є небезпека самолюбства. Ми проповідуємо, що до сили треба доходити гуртом. Неодин режім переводить працю примусом. Це не шлях кооперації. Ми є добровільна спілка вільних українців. Людина це найбільший наш скарб, але треба пізнати і оцінити людину. А кооперація дає найкращу нагоду до цього. В нас не імпровізація, не соломяний запал, але організація і методична праця — це є та дуже потрібна форма нашого громадського життя. Основа освіти і культури — це загальний добробут нації. Тому привязуємо таку велику вагу до господарського поступу. Кооперативна ідея виходить з глибин душі українця і вже нераз проявлялася. Ми навязуємо кооперативну нитку традиції до наших стародавніх звичаїв і суспільних форм.

Дальше обговорив стан української кооперації в 1937 р.

По кінець 1937 р. було: 3330 кооператив, у тім 2292 кооп. для заг. закупу і збуту (69%), 668 кредитових (20%), 189 міських споживчих (5.5%), 143 молоч. кооператив (4.5%), 38 робітничих, ремісничих і інш. Протягом 1937 р. прибуло 243 нових кооператив. Це великий осяг! Нові кооперативи це більшість загально-закупочні, відтак кредитівки, молочарні і інш. В 1938 р. по 10 червня прийшло 66 кооператив, так що тепер Р. С. У. К. обєднує 3.396 кооператив. Перед війною було в нас 507 кооп. В 1934 р. відпало від нас насильно понад 200 кооператив з північних земель і з Лемківщини. Ревізійний Союз москвофільських кооператив має 280 кооператив. Хоч які нерівні шанси нашого розвитку і польського, всеж таки поступ наш великий і це найліпший доказ сили нашого народу. Серед членів кооператив жінки творять понад 16% загального числа. За 1937 р. прибуло поверх 51 тисяч членів. Працюємо не на ефект а на вислід, спокійно, тихо і солідно.

Пригляньмося проводові низових кооператив. Уже 70% членів проводів уповні відповідає свому завданню.

Торги. В усіх кооперативах І. ст. торги ростуть у 1935 і 1936 р. В 1935 р. торги виносили 46 міл., у 1936 — 55 міл. Роки кризи потрясли нашою кооперативною будівлею, але велике зусилля всіх врятувало ситуацію і без ніякої помочі ззовні потрапило не тільки вдержати, але й розвинути кооп.-економічне життя. Українська кооперація торгує і з нечленами, але веде пропаганду, щоби перейти на торги тільки з членами.

Від літ бореться кооперація з боргами. В 1929. р. ми входили в крізу і була небезпека, що борги завалять кооперацію. В 1930. р. падуть торги, але борги ростуть. Аж у 1935. році готівковий торг переріс борг. З того часу торги ростуть — борги зменшуються. Боротьба з довжниками йде успішно далі, ліпше на селі, як у місті. Тяжкі господарські умовини молочарської кооперації відбилися на скількости її продукції. Але люди не зражуються. Зросли і члени і фонди. Для польського молочарства відкрито величезні кредити, ми мусимо власними силами вдержувати і розвивати молочарську кооперацію.

Справа збуту хліборобських продуктів. У 1935 р. вибивався на верх збут яєць, у 1936. р. збільшується збут яєць і живини значно, але найбільше розростається збут збіжжя (більш як десятькратно). В 1937. р. дальший помітний зріст в збуті збіжжя. В той спосіб ми стали на збіжевім ринку одним з найповажніших купців. Наша промислова продукційна кооперація ще в початках, але всетаки і вона розвивається і з року на рік виказує кращі вислідн. Основою доброго розвитку усіх видів кооперації є безсумніву добра кредитова кооперація. Майно нашої кредитової кооперації зросло вже до 5,264 тис. зол. Вкладки ощадности по кредитових кооперативах також ростуть з 6.100 в 1935. р. на 7.100 в 1937. р. без Центробанку. У Центробанку з кінцем 1937. р. було ощадностевих вкладів 1.820 тис. золотих. Так своїм власним великим зусиллям відповідаємо на наші великі запотребовання. Уся наша кооперація закінчила 1937. рік з поважною білянсовою надвишкою.

Протягом 1937. р. Р. С. У. К. розбудував і уліпшив організацію заочних курсів, поширив вакаційні курси, перевів кооп. курси в ріжних навчальних установах. Розбудовано пропагандивний відділ. Протягом року зроблено 216 кооп. свят. Побільшено обем Г. К. Ч. і тіраж „Кооперативної Родини". Ревізори і організатори виконали таку працю по кооперативах, якої не зробив ні один ревізійний союз у Польщі. Поширилися організаційні колегії при Повітових Союзах і ця новість дала добрі висліди Дрібна ощадність, мимо перешкод, розвивається успішно. На 1938. р. кладемо собі нові завдання: охопити наш домашній промисл. Думка власного репрезентативного Дому Української Кооперації зреалізувалася в 1937. р остонечно. Перевів це діло цілий край, спільними силами і спільними жертвами.

Йдемо постійно вперед, але маємо багато перешкод на нашій дорозі. Ми виросли високо і тому стягаємо на себе громи. Але це нас тільки гартує. Ми творимо нову фалянгу людей, що йдуть у перших лавах нашого економічного походу. Співпраця, що виходить не тільки з ума, але й серця, любов така як любов мами, незнищима і вічна — ось та наша сила, що все переможе.

Звідомлення з рахункового замкнення здав дир. І. **Филипович.** Збільшення скількости кооператив і нові закони примусили Р. С. У. К збільшити число працівників.

З видатків, які мав Р. С. У. К. „Кооперативна Рада" в Варшаві дістала 10.900 зол. Ціна камениці коштувала 147.100 зол., контракти 22 тис. Перерібка цілого будинку і надбудова коштувала 144 тис. зол. Цілий будинок так як є коштує 320 тис. зол.

Інж. **Дутка** іменем Контрольної Комісії здає звіт з контролі. Контроля Контрольної Комісії ствердила правильність рахунків РСУК і тому Контрольна Комісія ставить внесок на затвердження рахунків і білянсу та уділення Раді і Дирекції абсолюторії.

Дир. **Луцький** подає до відома, що 28. VI. в год. 3.30 буде висвітлена перша кооперативна фільма „До добра і краси".

Після того предсідник Зборів перед закриттям першого пленарного засідання, витає прогульку кооператорів з Лемківщини (оплески). Лемківщина, механічно відтята від нас, йде далі рука об руку з нами до кращої будучности нації.

Плавко поплили у танці пари одна за другою. Вальс, венгерка, чардаш, па-д'еспань, мазурка, па-де-катр, полька-кокетка і багато інших танців, що ворушили молоді серця, мінялися по черзі.

Ось пролетів у вальсі Жорж Нестеренко („душка!" так прозвали його інститутки) з Ніночкою Звягіною. Вона меляхолійно схилила свою голівку на його мужнє плече, а лукава усмішка тремтить у напів заплющених очицях і вушко червоніє від нашіптуваних гарячих слів юнака. Ліля Носенко, дочка господаря дому, повненька, ніжна білявка вся в рожевому промайнула щаслива в обіймах бравого гвардійця, Шури Дуброви-Уляновича. Та чи можна всіх перелічити? Що значили ймення? Всі ці Коко, Мімі, Зізі, Вови, Шури, Алексіси, Ніночки, обернулися в один яскравий рій, у танцюристий вир, з якого промайне часом з хвилі коронкових, ґазових дівочих оляґів офіцерський еполет, чи чорна пола фрака. Танець пянив, манив, розворушував і найхолодніші серця. Поважний суддя, 50-літній черевань Розумів, (злі мазепинські голоси твердили, що колись рід його звався Розуми, але для швидкого поступу карієри котрийсь предок дочепив спасенне „ов") не втерпів, шваркнув карти на стіл перед здивованими партнерами і викотився із сусідньої кімнати, а очі розбіглися серед розбавленого гурту. Запросив першу з черги паню в танець. Пані Мальченко, ощаслившена, манірно схилила голову на його плече і зашелестіла сірим шовком, мов ящірка. Вона уважала нижчим своєї шляхетської гідности зрадити моду своєї молодости і звилася на баль у сукні бодай зперед 30 літ. І ось тепер плила в натовпі вся в фальбанах, кокардах, рюшах і з тюніром.

(Далі буде).

Сторінка без політики.

Найбільший багач і найбільший скупар.

Найбагатішою людиною на світі є князь Нізаму, володар великої країни в серці Азії, що називається Гайдерабад і Берар. Всі американські міліярдери, як Морган, Рокфелер, Вандербільдт та всі індійські магараджі, є жебраками в порівнянні з тим східним Крезом. Кажуть, що Нізам, має сьогодні тільки самої готівки на суму 10 міліярдів золотих!.. Його майно постійно росте з року на рік. На кожні свої уродини дістає він у дарунку від своїх підданих гостинці, вартости 15 міліонів. А минулого року з нагоди свого срібного весілля зібрав Нізам у готівці коло 20 міл. золотих. Володар Гайдерабаду є власником 30 чудових теренів, його дорогоцінности оцінюють на головокружну суму — 200 міліонів золотих.

Але кажуть, що цей багатій є страшенно скупий. Нікуди не виїздить, не подорожує, їсть дуже скромні страви, одежину так довго носить на собі, поки вона не розлетиться на клапті. Наймилішою його розривкою є замкнутися на вечір у самітному підземеллі, де зібрані всі його скарби та насичувати своє око тими казочними багацтвами, що там лежать від віків.

Штучне серце.

Ми писали про найновіші досліди американського вченого д-ра Кареля. Сьогодні подаємо ще кілька подробиць про незвичайно цікаву справу т. зв. штучного серця.

Славний біольог Інституту Рокфеллєра Карель, що в 1934 р. відбув спільний лет над океаном з полк. Ліндберґом, відомий зі своїх студій над відкриттям т. зв. „механічного серця". Тому 2 тижні, в розмові з представником Фільософічного Т-ва в Філядельфії, представив він поступи у своїй праці. Досі вдалося Карелеві затримати в замкненій бутлі при житті серце курки продовж кількох хвилин. Тепер Карель заявляє, що таксамо можна вдержати при житті кілька літ людське серце, зміняючи його в т. зв. „механічне серце". Він каже, що вже дуже близько практичної розвязки цієї проблеми. Всі американські ґазети застановляються над тим, чи „механічне серце" справді продовжить на кількадесять літ людське життя, як це заявляє д-р Карель.

У кожному разі справа т. зв. „вічного життя" стає в науковому світі чимраз більше актуальна. Може і справді прийде такий час, що люди будуть підтримувати своє життя штучним серцем і житимуть доки їх не втомить життя.

Підземні маґазини на випадок війни.

Перед кількома днями писали ми що підземні магазини лябораторії, в яких на доручення французького міністерства війни маґазинуватимуть запаси свіжої крови потрібної раненим воякам на випадок війни. Це може і здивувало декого, що задивлені в марево війни держави памятають лиш про те, якби продовжувати життя своїх вояків. Та як пишуть ріжні часописи воєнні приготування йдуть у всіх державах стрімголовним темпом і почин французького міністерства війни це, так сказатиб, лиш один із останніх етапів у підготові. Інші держави, що осталися позаду, мусять уживати всіх заходів, щоб у тих воєнних перегонах наспіти за іншими. Вони мусять починати від дозброювання і придбання харчів. А харчі в деяких випадках і державах, рішають про перемогу, про бути й не бути.

Анґлія забралася щойно в останньому часі поважно до воєнних приготовань. Парлямент ухвалив міліярдові суми на зброєння, на виріб воєнного знаряддя — гармат, муніції, літаків, кораблів — зокрема пильну увагу звернули на справу прохарчування підчас майбутньої війни. Як відомо, Анґлія це промислова країна. Власних харчевих запасів — обрахували — там вистачилоб ледви на 17 днів. І колиб ворожі сили заблькували Анґлію зі всіх боків — то дуже скоро Анґлія мусілаб піддатися внаслідок браку поживи.

ОКРЕМИЙ ХАРЧЕВИЙ УРЯД.

І тому при міністерстві війни створили спеціяльний харчевий уряд, під проводом сер Генрі Френча, що вже підчас війни був харчевим інтендантом і є визначним фахівцем у тій ділянці. До співпраці в цім уряді запросили найвизначніших фахівців Анґлії. Є там Джо Ренк, найбільший збіжевий промисловець Анґлії, якого батько був колись звичайним мельником у графстві Суфолк. Його син є нині власником багатьох і найбільших парових млинів. Другим фахівцем — є льорд Лівергольм, власник великої фабрики мила „Санлайт". Він є спеціялістом від продукції марґарини і рибних консерв. Самуель Смедлі, британський „король консерв", працює над способом консервування ярин і бульби. Найбільші фабриканти мармолади Гартлі, Робертсон і Тіклео принесли зі собою пробні мармоляди з ґрейп-фрутів і небавом вони дістали великі замовлення для воєнних харчевих резерв. В комісії засідає, очевидно, теж „король чаю" Ліптон, бо — як це недавно ствердив Вінстон Черчіль — Анґлія скорше обійдеться без хліба, як без чаю.

КУПУЮТЬ... КУПУЮТЬ.

Харчевий уряд, чи інакше сер Генрі Френч приступив тепер до приготування відповідних запасів. З тією метою він зорганізував цілий відділ знаменитих аґентів, яких вислав на суходіл робити закупи. Завдання аґентів було доволі дискретне: не можна було дати пізнати, що це закупи для англійського міністерства війни, бо першим наслідком такої вістки буваб звишка цін збіжевих та інших продуктів. Аґенти вивязалися знаменито з порученого їм завдання й поробили міліонові трансакції.

Одночасно цілий штаб учених — хеміків, біольоґів, лікарів — перестудіював плян прохарчування міліонових мас людей теоретично. Перша річ, на яку звернули увагу — це справа дослідів вітамін. Всі консервації засоби харчів мають ту небезпеку, що в них може бути замало потрібних для орґанізму вітамін і тому учені дійшли до способу продукування синтетичних вітамін А, Б, Ц і Д, консервованих у спеціяльних препаратах. В інших лябораторіях міністерства народньої оборони працюють учені над витворенням синтетичних харчевих продуктів. Кажуть, що вдалося їм витворити шоколяду з дерева. Почали теж випробовувати винахід двох англійців, що полягає на плеканні рослин у пивницях без сонця. Одначе продукти витворені в такий спосіб, мають цю хибу, що вони гіркі.

МАГАЗИНИ В КОПАЛЬНЯХ.

Ці всі засоби поживи — збіжжя, овочів, консерв, товщів і т. д. — треба десь помістити. В першу чергу треба підшукати такі сховища, де не легко моглаб їх доглянути ворожа бомба, друге — таке місце повинно бути достаточно сухе, холодне, з постійною температурою. Міністр війни Гор Беліша звернув увагу на старі, невиексплуатовані копальні в гірничих теренах Вельсу, Ланкшайру, і Доргем, що моглиб стати знаменитими магазинами. І ось — населення цих теренів звернуло увагу, що вже від кількох місяців зїжджаються там цілі партії інжинірів очищують, щось будують у старих копальнях, що досі лежали собі призабуті й поросли травою. Ввесь цей терен у великому промірі окружило військо й недопускало там нікого навіть журналістів. Врешті загадка виснилася — населення вислідило, що до копалень звозять великі засоби харчів — і спускають їх віндами у підземелля. Тепер вже й преса пише про це — і в пресі появляються точні описи цих небуденних магазинів у глибині 100, 200, 500 метрів. Побудували там величезні галі, холодильні, вентилятори і т. д.

ХАРЧЕВІ КАРТКИ.

Приготування йдуть так далеко, що в тайних державних друкарнях видрукували вже гори готових харчевих карток, які негайно пішлиб в рух з хвилиною вибуху війни. Що більше: іменовано навіть сотки харчевих комісарів — без відома цих останніх — які негайно обнялиб свій уряд. У пресі, в ріжних жіночих та інших товариствах ведеться жива пропаганда за веденням скромнішого „харчунку" (як відомо, англійці дуже вибагливі щодо їди). Взагалі — воєнна підготова англійців у ділянці їди й харчів ведеться повною силою пари, з використанням усіх адміністративних, військових, наукових і інших сил.

На випадок війни мусимо бути приготовані не лиш на наступ ворожих армій та летунів, але теж на наступ... на наш апетит і шлунок.

—o—

ОРИГІНАЛЬНИЙ РЕКОРД.

Особливий рекорд здобув один підстаркуватий турок Мустафа Кішлі. Коли його недавно приловили на гарячому вчинку крадежі та поставили перед суд, суддя, що переводив розправу, запитав його, скільки разів він був уже караний.

— 400 разів! — відповів із гордістю Мустафа.

Суддя зразу зміркував, що злодій строїть собі невідповідні жарти, але заглянувши до актів, переконався наглядно, що підсудний говорить правду. Згаданий турок ціле своє життя мандрував постійно з вязниці на волю і з волі до вязниці. За незлічені свої проступки пересидів він у холодній беручи на гурт 32 роки!.. Карали його завжди за дрібну крадіж. Мустафа Кішлі має тепер 58 літ.

—o—

ВЕСЕЛЕ

КОЛИ ПАНИ ОБІДАЮТЬ.

Перед бідним студентом, що через свою вбогість не їв часто обіду, хвалився багатий панок-доробкевич, як він дбає про своє здоровля:

— Я — каже він — обідаю правильно в полудне, часом і передполуднем, бо тоді обідають всі високопоставлені й багаті люди.

Йому у відповідь сказав іронічно студент:

— Помиляєтеся, пане! Знаю, що перед полуднем обідають зовсім бідні люди, в полудне підпанки, пополудні багаті пани, вечором міністри, але цісар аж на другий день. Я, очевидно, тримаю руку з найвищими достойниками та обідаю тоді, коли й вони, себто вечором, або аж на другий день.

В ОБЕЗПЕЧАЛЬНІ.

Контрольор обезпечальні питає служницю:

— В якім характері працюєте в цьому домі?

Служниця: „Я.. я... я без характеру".

ПЕРЕХИТРИВ.

Скупар найняв цигана косити. Щоб його харчі дешевше коштували він сказав жінці дати циганові рано нараз: снідання, обід і вечерю. Коли циган наївся, скупар каже: „Тепер ходім косити". На те циган: „Господарю, вже знаєте, що по вечері порядні люди спати лягають".

СПРАВЕДЛИВА.

Мачуха дає свому синкові Михасеві один пиріжок, пасербові Петрусеві аж два і каже до нього: „Петрусю, дай Михасеві (половину) і пиріжок, бо ти дістав аж 2, а він лиш один".

НЕ ГІДНИЙ.

Удовець у місяць по смерти своєї жінки хвалиться приятелеві, що жениться вдруге.

Приятель, якому подружне життя надоїло, відповів обурений:

„Хто по першім подружжі хоче скочити в друге, той не є гідний того, щоб йому перша жінка вмерла".

Алкоголь вироджує раси й веде до загибелі

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Українські копуни „Просвіті“.

У днях 25. і 26. ц. м. відбувся на грищі Сокола-Батька футбольний турнір чотирьох українських дружин з нагоди ювілейного року Просвіти. У турнірі взяли участь такі дружини: Україна, Степ, Зоря (Львів) та Дністер (Самбір). Першого дня відбулися дві стрічі, а саме Дністер — Степ і Зоря — Україна. Переможцем турніру вийшла, як цього можна було сподіватися, Україна, яка у двох метчах по прегарній грі здобула 4 пункти і відношення воріт 19:1. Друге місце зайняв завдяки кращому відношенню воріт Дністер, який незагал розчарував, бо крім кільканадцяти хвилин доброї гри в першій половині підчас зустрічі з Україною, нічого особливого не показав. Найбільшою хибою Дністра була його слаба кондиція. Зоря — це доволі химерна дружина і при тім дружина солістів. Її найслабшою лінією є напад, у якому грають найталановитіші амагуни дружини. Кожний добрий індивідуально грач, як цілість — грачі себе зовсім не розуміють або не хочуть розуміти. Найприємнішою несподіванкою турніру був Степ, який запрезентувався з якнайкращого боку. У дружині Степу понад рівень виростає хіба лиш Тимцьо на середині помочі, позатим ціла дружина вирівняна, амбітна і працює рівномірно у всіх лініях.

Поодинокі стрічі дали такі висліди:

Дністер — Степ 2:1 (1:1). Заносилося на чималу сензацію, бо Степ вів майже цілу першу половину 1:0 зі стрілу Чорнія і при тому ввесь час переважав, витворюючи під воротами Дністра багато небезпечних ситуацій, яких він не використав лиш завдяки добрій поставі воротаря Дністра та стріловій недиспозиції.

Дністер мабуть злегковажив собі Ц-клясового противника й виставив дещо ослаблений склад, без кількох добрих амагунів. Степ заграв зі небувалою амбіцією і щойно у другій половині піддався більш рутинованому противникові.

Ці дружини грали в таких складах:

Дністер: Рогуцький, Шпитель, Ленчицький, Маланій, Кравс, Боговіс, Колодій, Прик, Ванівський, Кульчицький, Фуярський.

Степ: Костів, Литвин, Березюк, Верходай (Ощудляк), Тимцьо, Каландяк, Чорній, Петрівський, Огній, Панчишин, Ґдуля.

УКРАЇНА — ЗОРЯ 11:0 (6:0).

Україна заграла концертово в лінії нападу, якому вдавалися всі акції, хоч інші лінії дружини теж виконали своє завдання. В нападі на спеціяльне признання заслуговує трійка: Скоцень, Міклюш і Богурат. Із крайників кращий Тихолів. Зовсім добре грав Каратницький на середині помочі і Кравсьвий на бічній помочі. Залога не мала надто великої праці, при чім Міклюш грубо ліпший від Магоцького II. Босий оборонив прегарно кілька грізних ситуацій.

Ціла дружина Зорі грала нижче свого звичайного рівня зі сильною тремою. Одначе треба при тім признати Зорі, що не зважаючи на гураганні наступи України, Зоря ні на мент не обмежувалася до дефензиви й намагалася вдержати рівнорядну ґру. Дуже притомно грав у Зорі Балдик на воротах і Зілинський на залозі. В помочі незлий Даниилевич. Напад не вмів використати наслід своїх акцій і все запізно рішався на стріл.

Ворота для України здобули: Богурат 5, Скоцень 5 і Міклюш 1. Обі дружини виступили в таких складах:

Зоря: Балдик, Миськів, Зілинський; Андрійчук, Данилевич, Возн; Максимів, Балдик, Ґарбачевський, Крушельницький, Микитин.

Україна: Босий; Міклюш II, Магоцький II; Король, Каратницький, Кравсьвий; Тихолів, Скоцень, Міклюш, Богурат, Гошовський.

ЗОРЯ — СТЕП 3:1 (1:1).

Зоря не мала досі щастя до Степу, з яким програла досі три метчі підряд і цим разом свою перемогу не осягнула Зоря так легко і вислід був радше щасливий, ніж заслужений. У Зорі виходять наверх давні гріхи поодиноких амагунів, а саме їх завеликий егоїзм та слабший старт. Степ мав у першій половині куди більше з гри і щойно у другій половині Зоря почала сильніше натискати і в тому теж часі здобула двоє воріт. В Зорі добре грав у нападі Микитин (у другій половині), Зілинський і Данилевич. У Степі ціла дружина грала незле, крім дивно слабого Чорнія і безпорадного Огнія. Найкращим грачем обох дружин був Тимцьо на середині помочі.

Обі дружини грали приблизно в подібних складах, як і минулого дня. Ворота для Зорі здобули: Ковалів, Микитин і Крушельницький, для Степу Чорній (при допомозі рук).

УКРАЇНА — ДНІСТЕР 8:1 (4:1).

Дністер виступив у трохи кращому складі і випав теж куди краще, як у суботу. У першій половині зумів Дністер держати не лиш рівнорядну гру, але й до 16. хв. вів він 1:0 з притомного й ґарного стрілу Ванівського. Та слаба фізична кондиція Дністра була найбільшою перешкодою до осягнення якогось більшого успіху. У Дністрі найбільше подобався Маланій у нападі, Ленчицький в обороні та воротар. В Україні знову концертував цілий напад, зокрема трійка, в помочі знаменитий Цимбала й зовсім добрий Каратницький. Оборона певна. Босий лиш у першій половині мав працю.

Ворота для України здобули в такій черзі: 16. хв. Міклюш, 26 хв. Міклюш, 27 хв. Скоцень, 44 хв. Скоцень; після перерви Богурат у 4 хв., Богурат у 7 хв., 18 хв. Скоцень і 22 хв. Скоцень.

*

Перед метчом України з Дністром відбулася дефіляда наколесників України й Зорі. Наколесники обїхали на прикрашених національними барвами колесах біжню довкола й установилися на грищі, на якому теж зібралися всі чотири дружини копунів. Дир. Шепарович Юліян виголосив до наколесників щиру промову й відтак бажаючи й далі якнайкращих успіхів для добра і слави українського спорту, передав найкращому українському наколесникові Степанкові прегарний дорогий перегоновий ровер (до якого рами виконала українська молода фірма слюсарсько-механічна братів Шмотолохів зі Сапілова). Це скромне, але й симпатичне свято наших наколесників залишило помітне враження не лиш серед самих амагунів, але й серед публики. Це свято закінчили наколесники ефектовним, показовим бігом довкола біжні.

*

Після закінчення турніру голова Матірнього Т-ва д-р Іван Брик вручив переможній дружині України прегарну срібну чашу виконання Ст. Фединського. Одночасно голова передав срібні плакети за II. і III. місце та за участь у турнірі Дністрові, Зорі і Степові, заохочуючи всіх амагунів до дальшої праці над красою душі й тіла. В імени копунів промовив дир. Чучман. Триразове „Слава“ в честь Просвіти закінчило цю направду удатну спортову імпрезу.

Видців у суботу к. 500, в неділю до 2000.

Призначня і пересторога.

БОРИСЛАВ. **СЯН — КАДІМАГ 3:1 (2:0).**

Сян заслуговує на признання не лише за переконливий вислід на бориславському грищі, але й за розумну тактику, нервове опанування, якого не захитала навіть брутальна гра господарів та потурання безпечним їхнім фавлям судді змагань п. Савицького. Дружина Сяну попихувала мяча, не ніг противника й ... акції та її гра була продуктивна й доцільна. Коли ... наша застосує таку саму тактику і на ре... в Перемишлі за успіх можемо бути спокійні. Колиб наша дружина пішла на примапчивий гачок мести за бориславські фавлі та грала з надто самопевним наставленням — може пропасти не лише сам успіх реваншової стрічі, але воно моглоб коштувати саму дружину й цілий клюб дуже дорого. Ці маси глядачів, що прийдуть на відплатний метч Сяну, схочуть бачити гарну, доцільну і жертвенну гру нашої дружини. Зокрема оборонці повинні відплатний метч заграти якнайспокійніше й не дати себе вивести з рівноваги.

Це їх обовязок як господарів, а Кадіма, чи вже її прихильники готові на внесенні Сяну з рівноваги „спекулювати“.

Вертаючись до самої гри треба ствердити, що Сян заграв дуже добре в першій половині щойно після здобуття двох голів. І навпаки Кадіма була до того часу рівнорядною дружиною і навіть небезпечнішою в офензивних акціях. Це теж спонукує нас до здогаду, що вислід відплатного метчу в Перемишлі не є у сто відсотках певний, не дивлячись на це, що Сян буде фаворитом в цьому метчу.

Друга половина належала до Сяну лише на початку (перед безпідставним усуненням з грища судією, Ходаня з гри в 11 хвилині) і напркінці, коли Сян гарним фінішом підвищив вислід на 3:1. Почесні ворота здобула Кадіма в 10 хв. ІІ-ої половини).

Найкращою частиною дружини Сяну була поміч, зокрема Федорович II. на середині, та Лозинський на воротах. Найкращою частиною дружини господарів був напад з Океманом на чільнику.

Ворота для Сяну здобули по черзі: Медицький і двічі Турко. Суддя п. Савицький назагал слабий і викинув з грища Ходаня за правильний і дозволений підскок до горішнього мяча.

Склад Сяну на цих змаганнях виглядав так: Лозинський, Медвідь, Побідинський, Ходань, Федорович II, Неофіта; Ряшівський, Суський, Турко, Гілевич, Медицький.

ТЕРНОПІЛЬ. **Т. С. Л. — ЄГУДА 2:0.**

Ворота для львівської дружини здобув Бас.

МИСТЕЦТВА Б-КЛЯСИ.

ДРОГОБИЧ. **Ватра — РКС (Стрий) 3:2 (2:1).** Метч за вдержання в Б-клясі.

СТРИЙ. **ТУР (Дрогобич) — Скала 3:2 (3:0).** Міжгрупове мистецтво Б-кляси. Скала заграла дуже слабо. Ворота для Скали здобув Заплатинський і Павліщак. **Черговий метч у Дрогобичі Скала мусить рішуче виграти,** щоб не відпасти від дальших розгрівок.

ОКРУЖНА ЛІГА.

ЛЬВІВ. **Лехія — Погонь І Б. 2:1 (1:0).** Ворота для Лехії здобули: Княжицький і Бедрило, для Погоні гол здала. Суддював п. Земан.

СТРИЙ. **Погонь (Стрий) — РКС 6:2 (2:0).** Ворота для Погоні здобули Гофман 3, Парилак 2 і Валіцький, для РКС-у Полуситок і Канда. Суддював п. Нусенбаум.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ЛЬВІВ. **Погонь — Висла 2:1 (0:0).** Дуже поганий метч, ведений при свистах і вигуках публики. Ворота для Погоні здобув Шумлянс (самовбивчі) і Шмит із вільного, для Висли Ґрач. Суддював п. Реттіґ.

КРАКІВ. **Краковія — Рух 3:2.**

ВИЛЬНО. **Сьмігли — ЛКС 4:0 (3:0).**

ВАРШАВА. **Варшавянка — Варта 2:1 (1:1).**

КАТОВИЦІ. **АКС — Польонія 1:0 (0:0).**

ЗА ЧАШУ СЕРЕДУЩОЇ ЕВРОПИ.

КЛАДНО. Кладно — ГАСК 3:1; БРНО. Жиденіце — Ференцварош 3:1; ДЖЕНОВА. Дженова — Спарта 4:2; БІЛГОРОД. СК Белградський — Славія 2:3; БУДАПЕШТ. Гунгарія — Ювентус 3:2. БУКАРЕШТ. Уніреа — Рапід 4:1; МІЛЯНО. Амброзіяна — Кіспешт 4:1; ТЕМЕШВАР. Ріпензія — Мілано 3:0.

—о—

КОРИСНЕ ВИДАННЯ.

Накладом Українського Туристично-Краєзнавчого Т-ва Плаю появилася книжечка **Юліяна Тарновича** п. з. **„Верхами лемківського Бескиду“.** Ця книжечка — це справжній мандрівницький провідник по Лемківщині, який повинен опинитися в руках усіх спортовців, які вибираються літом на мандрівки. Досі так воно якось складалося, що мандрівничі прогульки спортовців і неспортовців прямували на Бойківщину, Горгани, Чорногору, лиш Лемківщину лишали забуту.

Виданий провідник є найкращим інформатором для мандрівника про Лемківщину й найкращою заохотою до вицрав у лемківські гори. Крім загальних даних про Лемківщину, дає автор у провіднику ще й докладні дані про мандрівничі шляхи й осередки, літнискові полоси, історичні памятки й допетарські терени. Хто підчас цьогорічних ферій вибереться в мандрівку, повинен купити собі цю багато ілюстровану книжечку і точною мапою Лемківщини.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Українські копуни „Просвіті“.

У днях 25. і 26. ц. м. відбувся на грищі Соколя-Батька футбольний турнір чотирьох українських дружин з нагоди ювілейного року Просвіти. У турнірі взяли участь такі дружини: Україна, Степ, Зоря (Львів) та Дністер (Самбір). Першого дня відбулися дві стрічі, а саме Дністер — Степ і Зоря — Україна. Переможцем турніру вийшла, як цього можна було сподіватися, Україна, яка у двох метчах по прегарній грі здобула 4 пункти і відношення воріт 19:1. Друге місце зайняв завдяки кращому відношенню воріт Дністер, який назагал розчарував, бо крім кільканацяти хвилин доброї гри в першій половині підчас зустрічі з Україною, нічого особливого не показав. Найбільшою хибою Дністра була його слаба кондиція. Зоря — це доволі химерна дружина і при тім дружина солістів. Її найслабшою лінією є напад, у якому грають найталановитші змагуни дружини. Кожний добрий індивідуально грач, як цілість — грачі себе зовсім не розуміють або не хочуть розуміти. Найприємнішою несподіванкою турніру був Степ, який зарепрезентувався з якнайкращого боку. У дружині Степу понад рівень виростає хіба лише Тимцьо на середині помочі, позатим ціла дружина вирівняна, амбітна і працює рівномірно у всіх лініях.

Поодинокі стрічі дали такі вислідп:

Дністер — Степ 2:1 (1:1). Заносилося на чималу сензацію, бо Степ вів майже цілу першу половину 1:0 зі стрілу Чорнія і при тому ввесь час переважав, витворюючи під воротами Дністра багато небезпечних ситуацій, яких він не використав лиш завдяки добрій поставі воротаря Дністра та стріловій недиспозиції.

Дністер мабуть злегковажив собі Ц-клясового противника й виставив дещо ослаблений склад, без кількох добрих змагунів. Степ заграв зі небувалою амбіцією і щойно у другій половині піддався більш рутинованому противникові.

Ці дружини грали в таких складах:

Дністер: Рогуцький, Шпитьль, Ленчицький, Маланій, Краво, Богопіс, Колодій, Прик, Ваніський, Кульчицький, Фуярський.

Степ: Костів, Литвин, Березюк, Верходай (Ощудляк), Тимцьо, Каландяк, Чорній, Петрівський, Оглій, Панчишин, Гдуля.

УКРАЇНА — ЗОРЯ 11:0 (6:0).

Україна заграла концертово в лінії нападу, якому вдавалися всі акції, хоч інші лінії дружини теж виконали своє завдання. В нападі на спеціяльне признання заслугує трійка: Скоцень, Мікльош і Богурат. Із крайників кращий Тихолів. Зовсім добре грав Каратницький на середині помочі і Кравецький на бічній помочі. Залога не мала надто великої праці, при чім Мікльош грубо ліпший від Магоцького II. Босий оборонив прегарно кілька грізних ситуацій.

Ціла дружина Зорі грала нижче свого звичайного рівня зі сильною тремою. Одначе треба при тім признати Зорі, що не зважаючи на гураганні наступи України, Зоря ні на мент не обмежувалася до дефензиви й намагалася вдержати рівнорядну ґру. Дуже приємно грав у Зорі Балдик на воротах і Зілинський на залозі. В помочі ведний Даниневич. Напад не вмів використати вислід своїх акцій і все зайвого рішався на стріл.

Ворота для України здобули: Богурат 5, Скоцень 5 і Мікльош 1. Обі дружини виступили в таких складах:

Зоря: Балдик, Миськів, Зілинський; Андрійчук, Даниневич, Вовк; Максимів, Балдик, Гарбачевський, Крушельницький, Микитин.

Україна: Босий; Мікльош II, Магоцький II; Король, Каратницький, Кравецький; Тихолів, Скоцень, Мікльош, Богурат, Гошовський.

ЗОРЯ — СТЕП 3:1 (1:1).

Зоря не мала досі щастя до Степу, з яким програла досі три метчі підряд. І цим разом свою перемогу не осягнула Зоря теж легко і вислід був радше щасливий, ніж заслужений. У Зорі виходять наверх давні гріхи поодиноких змагунів, а саме їх завеликий еґоїзм та слабший старт. Степ мав у першій половині куди більше з гри і щойно у другій половині Зоря почала сильніше натискати і в тому теж часі здобула двоє воріт. В Зорі добре грав у нападі Микитин (у другій половині), Зілинський і Даниневич. У Степі ціла дружина грала добре, крім дивно слабого Чорнія і безпорадного Оглія. Найкращим грачем обох дружин був Тимцьо на середині помочі.

Обі дружини грали приблизно в подібних складах, як і минулого дня. Ворота для Зорі здобули: Ковалів, Микитин і Крушельницький, для Степу Чорній (при допомозі руки).

УКРАЇНА — ДНІСТЕР 8:1 (4:1).

Дністер виступив у трохи кращому складі і випав теж куди краще, як у суботу. У першій половині зумів Дністер держати не лиш рівнорядну гру, але й до 16. хв. вів він 1:0 з притомного й гарного стрілу Ваніського. Та слаба фізична кондиція Дністра була найбільшою перешкодою до осягнення якогось більшого успіху. У Дністрі найбільше подобався Маланій у нападі, Ленчицький в обороні та воротар. В Україні знову концертував цілий напад, зокрема трійка, в помочі знаменитий Цимбала й зовсім добрий Каратницький. Оборона певна. Босий лиш у першій половині мав працю.

Ворота для України здобули в такій черзі: 16. хв. Мікльош, 26 хв. Мікльош, 27 хв. Скоцень, 44 хв. Скоцень; після перерви Богурат у 4 хв., Богурат у 7 хв., 16 хв. Скоцень і 22 хв. Скоцень.

*

Перед метчом України з Дністром відбулася дефіляда наколесників України й Зорі. Наколесники об'їхали на прикрашених національними барвами колесах біжню довкола й установилися на грищі, на якому теж зібралися всі чотири дружини копунів. Дир. Шепарович Юліян виголосив до наколесників щиру промову й відтак бажаючи й далі якнайкращих успіхів для добра і слави українського спорту, передав найкращому українському наколесникові Степанкові прегарний дорогий перегоновий ровер (до якого рами виконала українська молода фірма слюсарсько-механічна братів Шмотолохів зі Скнилова). Це скромне, але й симпатичне свято наших наколесників залишило помітне враження не лиш серед самих змагунів, але й серед публики. Це свято закінчили наколесники ефектовним, показовим бігом довкола біжні.

*

Після закінчення турніру голова Матірнього Т-ва д-р Іван Брик вручив переможній дружині України прегарну срібну чашу виконання Ст. Фединського. Одночасно голова передав срібні плякети за II. і III. місце та за участь у турнірі Дністрові, Зорі і Степові, заохочуючи всіх змагунів до дальшої праці над красою душі й тіла. В імени копунів промовив дир. Чучман. Триразове „Слава“ в честь Просвіти закінчило цю направді удатну спортову імпрезу.

Видців у суботу к. 500, в неділю до 2000.

Признання і пересторога.

БОРИСЛАВ. **СЯН — КАДІМАГ 3:1 (2:0).**

Сян заслуговує на признання не лише за переконливий вислід на бориславському грищі, але й за розумну тактику, нервове опанування, якого не захитала навіть брутальна гра господарів та потурання безконечним їхнім фавлям судді змагань п. Савицького. Дружина Сяну полишувала мяча, не ніг противника й своєї акції та її гра була продуктивна й дошільна. Ко[illegible] дружина наша застосує таку саму тактику і на реваншу в Перемишлі за успіх можемо бути спокійні. Колиб наша дружина пішла на примарчевий гачок мести за бориславські фавлі та грала в надто самопевним наставленням — може пропасти не лише сам успіх реваншової стрічі, але вона моглаб коштувати саму дружину й цілий клюб дуже дорого. Ці маси глядачів, що прийдуть на відплатний метч Сяну, схочуть бачити гарну, дошільну і жертвенну гру нашої дружини. Зокрема оборонці повинні відплатний метч заграти якнайспокійніше й не дати себе вивести з рівноваги. Це їх обовязок як господарів, а Кадіма, чи пак її прихильники готові на виведенні Сяну з рівноваги „спекулювати“.

Вертаючись до самої гри треба ствердити, що Сян заграв дуже добре в першій половині щойно після здобуття двох голів. І напаки Кадіма була до того часу рівнорядною дружиною і навіть небезпечнішою в офензивних акціях. Це теж спонукує нас до здогаду, що вислід відплатного метчу в Перемишлі не є у сто відсотках певний, не дивлячись на це, що Сян буде фаворитом в цьому метчу.

Друга половина належала до Сяну лише на початку (перед безпідставним усуненням з грища суддею, Ходани з гри в 11 хвилині) і наприкінці, коли Сян гарним фінішом підвищив вислід на 3:1. Почесні ворота здобула Кадіма в 10 хв. II-ої половини).

Найкращою частиною дружини Сяну був пом, зокрема Федорович II. на середині, та Лозинський в воротах. Найкращою частиною дружини господарів був напад з Окерманом на чільнику.

Ворота для Сяну здобули по черзі: Медицький і двічі Турко. Суддя п. Савицький назагал слабий і викинув з грища Ходани за правильний і дозволений підскок до горішнього мяча.

Склад Сяну на цих змаганнях виглядав так: Лозинський, Медвіть, Побідинський, Ходань, Федорович II, Неофіта; Ряшівський, Суський, Турко, Гілевич, Медицький.

ТЕРНОПІЛЬ. **Т. С. Л. — ЄГУДА 2:0.**

Ворота для львівської дружини здобув Бас.

МИСТЕЦТВА Б-КЛЯСИ.

ДРОГОБИЧ. **Ватра — РКС (Стрий) 3:2 (2:1).** Метч за вдержання в Б-клясі.

СТРИЙ. **ТУР (Дрогобич) — Скала 3:2 (3:0).** Міжгупове мистецтво Б-кляси. Скала заграла дуже слабо. Ворота для Скали здобув Заплатинський і Павліш. **Черговий метч у Дрогобичі Скала мусить рішуче виграти,** щоб не відпасти від дальших розгривок.

ОКРУЖНА ЛІГА.

ЛЬВІВ. **Лехія — Погонь I Б. 2:1 (1:0).** Ворота для Лехії здобули: Книжицький і Ведрико, для Погоні Гіздала. Суддював п. Земен.

СТРИЙ. **Погонь (Стрий) — РКС 6:2 (2:0).** Ворота для Погоні здобули Гофман 3, Паріш 2 і Валіцький, для РКС-у Полусятов і Канця. Суддював п. Нусенбаум.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ЛЬВІВ. **Погонь — Висла 2:1 (0:0).** Дуже поганий метч, ведений при свистах і вигуках публики. Ворота для Погоні здобув Шумлас (самобійні) і Шмат із вільного, для Висли Грач. Суддював п. Реттіг.

КРАКІВ. **Краковія — Рух 3:2.**

ВИЛЬНО. **Сьміґли — ЛКС 4:0 (3:0).**

ВАРШАВА. **Варшавянка — Варта 2:1 (1:1).**

КАТОВИЦІ. **АКС — Польонія 1:0 (0:0).**

ЗА ЧАШУ СЕРЕДУЩОЇ ЕВРОПИ.

КЛАДНО. Кладно — ГАСК 3:1; БРНО. Жиденіце — Ференцварош 3:1; ДЖЕНОВА. Дженова — Спарта 4:2; БІЛГОРОД. СК Белградський — Славія 2:3; БУДАПЕШТ. Гунгарія — Ювентус 3:3. БУКАРЕШТ. Уйпешт — Рапід 4:1; МІЛЯНО. Амброзіяна — Кілмост 4:1; ТЕМЕШВАР. Рішенія — Мілано 3:0.

—o—

КОРИСНЕ ВИДАННЯ.

Накладом Українського Туристично-Краєзнавчого Т-ва Плаю появилася книжечка **Юліяна Тарновича п. з. „Верхами лемківського Бескиду“.** Ця книжечка — це справжній мандрівницький провідник по Лемківщині, що повинен опинитися в руках усіх спортовців, які вибираються літом на мандрівки. Досі так воно якось складалося, що мандрівничі прогульки спортовців і спортовців прямували на Бойківщину, Горгани, Чорногору, лиш Лемківщину лишали забуту.

Виданий провідник є найкращим інформатором для мандрівника про Лемківщину й найкращою заохотою до виправ у лемківські гори. Крім загальних даних про Лемківщину, дає автор у провіднику ще й докладні дані про мандрівничі шляхи й осередки, літнискові дані, історичні памятки й лемківські терени. Хто полюбив історичних ферій вибирається в мандрівку, повинен купити собі не багато ілюстровану книжечку і точною мапою Лемківщини.

Закінчення драматичного конкурсу.

КОМУНІКАТ РАДИ „ТОПІЖ“.

Рада „ТОПІЖ-у“ на засіданні 16. VI. ц. р. вирішила дефінітивно справу драматичного конкурсу:

1) Розділити гроші, призначені на І. і II. нагороду на дві рівні частини для Ю. Косача за песу „Кирка з Льолео“ і Евг. Іванцева за песу „Мрячні дні“ по зол. 200 (двіста).

2) Відступити від вимоги виставити нагороджені песи одним театром з огляду на те, що Ю. Косач законтрактував свою песу на власну руку з театром „Заграва“, а театр „Заграва“ відмовився виставити рівночасно другу відзначену песу.

3) Дати вільну руку авторам щодо виставлення пес. Тим самим Рада „ТОПІЖ-у“ уважає себе звільненою від умовини конкурсу виплатити премію театрові за перші вистави обох пес.

Львів, 23. VI. 1938.

ЗА РАДУ Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ
І ЖУРНАЛІСТІВ ІМ. ІВ. ФРАНКА:

Р. Купчинський, голова

В. Софронів-Левицький, реф. літ. нагород

Затонський признається до вини.

З Києва повідомляють, що Затонський признався у слідстві до шкідництва на полі народньої освіти України, до звязку з ворогами совітської влади, буржуазними націоналістами і фашистівськими агентами та до всіх інших злочинів, які йому ГПУ закидає. Треба додати, що на конгресі КП(б)У Хрущов виступив особливо різко проти комісаріяту народньої освіти УССР, якому він закидає цілу низку хиб і прочин. (Офінор.)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД НІКОЛИ НЕ ЗАБУДЕ...

Конгрес КП(б)У розпочався 13. ц. м. Як повідомляють „Ізвестія“ з 14. ц. м. відкрив його секретар ЦК КП(б)У, Хрущов. „Партійні організації прийшли на цей Конгрес обєднані як ніколи дотепер навколо ленінсько-сталінського ЦК ВКП(б) та великого Сталіна. Робота на Україні була незвичайно напружена, бо німецькі барони і польські пани висилали на Україну своїх агентів, які робили все можливе, щоб нам шкодити... Успішний розгром ворогів на Україні завдячується сталінському ЦК і самому Сталінові. Український нарід не забуде ніколи тої братньої помочі, яку дав йому великий московський нарід...“ Хрущов закликав розвинути на зїзді большевицьку критику і самокритику і викрити похибки в роботі, та вибрати до нового ЦК КП(б)У найвірніших співробітників Сталіна. До президії конгресу вибрано Хрущова, Бурмистенка, Коротченка, Успенського, Тимошенка, Косвурова, Дюканова, Кривоноса, Рябошапку, Панченка та інш. в числі 27 осіб. Загальний звіт зложив Хрущов. Бурмистенко піддав гострій критиці діяльність комісаріяту народньої освіти, закидаючи між іншим йому, що він надто повільно направляє наслідки шкідництва. В кількох областях не робиться нічого у справі затвердження учителів, плян будови шкіл загрожений, подібно як і приготування до нового шкільного року. Бурмистенко заявив, що справжня боротьба проти „буржуазних націоналістів“ на Україні розпочалась щойно коли приїхав на Україну Хрущов.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА ПРО XIV. КОНГРЕС КП(б)У.

Европейська, зокрема німецька преса звернула належну увагу на київський конгрес. Такі поважні німецькі щоденники як „Фелькішер Беобахтер“ та „Франкфуртер Цайтунг“ подають телеграфічні повідомлення про хід конгресу. „Ф. Беобахтер“ підкреслює, що московський уряд провадить виразну політику асиміляції українського населення, наказуючи обовязкове навчання московської мови по українських школах. Подаючи становий склад учасників конгресу, німецький часопис підкреслює дуже незначну участь представників робітництва, зокрема селянства, а також незвичайно низький культурний рівень значної частини делегатів, між якими є чимало анальфабетів. (Офінор).

РЕПЕРТУАР КИЇВСЬКОЇ ОПЕРИ.

„Ізвестія“ повідомляють, що по закінченні XIV Зїзду КП(б)У має відбутися у Києві премієра „Щорс“ на закінчення цього сезону. „Опера ця малює геройську боротьбу українського народу з німецькими окупантами та їхніми наємниками, гайдамаками. Оперу цю скомпонував Б. Лятошинський, лібретто написав драматург Кочерга при співучасти Максима Рильського. Музику основано на мотивах української народньої пісні. З нагоди 20-ліття геройського здобуття Перекопу виставлять в Києві та по інших містах України оперу „Перекоп“. Головною дієвою особою в ній є большевицький командарм Фрунзе. Склали цю оперу Рибальченко, Тиц і Мейтус. В майбутньому сезоні виставлять „Тараса Бульбу“ і проектують оперу „Богдан Хмельницький“... (Офінор)

Що писало „Діло“ 50 років тому

Середа, 27 (15) червня 1888.

„ІММЕР УМ ЕІНЕ ІДЕЕ ЦУ КУРЦ“.

„Берлінська „Пост“, що недавно принесла статтю „Про русинів“ звернула в ч. 165 з 17-го червня знову свою увагу на статю „Діла“ з 27 (15) мая, в якій ми в імені всієї Руси запротестували проти того, що гр. Ігнатієв, нівелятор Руси, приймився аранжувати ювілей хрещення Руси і злуки України-Руси переяславським договором з Росією. Цю статтю подала „Пост“ без усякого коментаря. Але яка при цьому аномалія! Коли орган кн. Бісмарка слідкує так уважно за всім, що у нас діється, австрійська офіційна преса здрімала собі на добре і до всього відноситься лиш з апатією. „Іммер ум айне Ідее цу курц“ — сміло можна про неї сказати.

МИР НА ДВА РОКИ.

„Дивну трохи і невідомо наскільки правдиву вістку подав віденський „Тагблят“. Пише він, що ген. Гурко сказав, буцімто при останнім головнім рапорті, що Росії забезпечили мир на два роки, а той час треба ужити на тактичний вишкіл війська і на організацію армії і потім на будову залізниць. Кажуть, що ці слова викликали у Варшаві велику сензацію“.

„КОРОЛЬ — ПЕРШИЙ СЛУГА ДЕРЖАВИ“.

„Берлін, 27. червня. Престольна промова, виголошена нині при відкритті пруського сойму, заповідає, що уряд пруського короля буде такий як і його предків. Король берегтиме так само прав народу як і корони. Король заповідає опіку всім віроісповіданням, радіє з добрих відносин держави до католицької церкви і висловлює своє вдоволення з фінансового положення. Вкінці король обіцяє дальші податкові пільги для громад і бідніших людей і кінчить промову словами: „Король — це перший слуга держави“.

НЕБЕЗПЕЧНЕ БОГАЦТВО.

„У Глинній, бережанського повіту, ударив грім в хату начальника громади і спалив її. Народ ріжно балакає про те нещастя. Кажуть, що „нечесно нажитим добром ще ніхто не розбогатів“, бо хату побудував цей господар з дерева, яке дістав від панів за послуги при останніх виборах“

ЗА ОКЕАНОМ.

КНИЖКА ПРО УКРАЇНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ У ВІННІПЕҐУ.

„Підсумки нашої праці“ — це наголовок нової книжки, що появилась недавно у Вінніпегу. На 95 сторінках, прикрашених 46 фотографіями, коротко зібрана історія і представлений теперішній стан парохій, просвітних товариств, Рідних Шкіл, Запомогових Братств і торговельних організацій.

В книжці є також прегарно написані історичні статті про національно - просвітний рух в Галичині. Книжку цю видав Центральний Просвітньо-Економічний Комітет, до якого належать Г. Мудрий, А. Криськів, Д. Якимішак, І. Мазар і Й. Щербаневич. Матеріяли до книжки зібрав А. Криськів, зредагував її інженір-агроном М. Карабут.

—o—

Наради сойму.

В понеділок відбулося засідання сойму, який ухвалив у першому читанні та відіслав до комісії закордонних справ законопроект ратифікації договору між Апостольською Столицею і польським урядом у справі звороту поуніятських дібр. Крім цього сойм ухвалив ще 11 законів, що ратифікують ріжні міжнародні умови і закони про конверзію облігацій 6-ти процентової долярової і 7-ми процентової стабілізаційної позички

—o—

V-те Звідомлення

РІДНОЇ ШКОЛИ В СПРАВІ УКРАЇНСЬКОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВИСТАВИ.

1. По день 26. червня ц. р. включно відвідало Першу Українську Педагогічну Виставу поверх 3.000 осіб.

Межи відвідувачами було кілька прогульок кооператорів. Були також гості з Білоруси (Вильно), з Болгарії (Софія) та з Югославії (Београд).

24. червня ц. р. відвідав Педагогічну Виставу куратор Л Ш. О. п. Т. Купчинський.

2. Діловий комітет продовжив речинець Першої Української Педагогічної Вистави до неділі 3-го липня ц. р. включно.

В цьому дні виїмково буде Вистава відкрита безперервно від 9-ої год. рано до 18-ої год. вечора.

3. Продовження Педагогічної Вистави поза 3-го липня ц. р. непередбачене. Хто бажає відвідати цю Виставу, повинен це зробити в цьому тижні.

Розгром китайського летунства над Нанчаном.

Райтер подає: 90 китайських літаків виконало в неділю налет на японський летунський майдан у Нанчані, столиці провінції Кіянсі.

Як повідомляють з японських джерел, японські протилетунські гармати і мисливські літаки зістрілили 35—50 китайських літаків. Японські втрати невеликі: на основі японських джерел японці втратили 3 літаки, на основі китайських — 5.

Плянували замах на британську королівську пару.

Маркіз де Ревальзо, арештований у звязку зі шпигунською аферою, повідомив французьку поліцію, що британській королівській парі загрожує замах підчас її недалекої візити у Парижі; він подав назвища головних змовників — є це здебільша чужинці.

Зі судової салі.

СПРАВА НАПАДУ НА РЕДАКЦІЮ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ“ ПЕРЕД СУДОМ.

Підсудні.

Перед львівським окружним судом станули чині під замітом відомого нападу на „Українські Вісти“ у звязку з розвязанням „Сили“: 1) 26-літній Юлій **Петречко**, 2) 22-літній Теодор **Сліпенький**, 3) 20-літній Володимир **Ярицький**, 4) 25-літній Олекса **Свиняр**, 5) 22-літній Дмитро **Боруцький**, 6) 25-літній Михайло **Гринівець**, 7) 23-літній Михайло **Голуб**, 8) 24-літній Василь **Бараняк**, 9) 22-літній Степан **Корман**, 10) 28-літній Станислав Дмитро **Ткач**, 11) 28-літній Михайло **Миськів**.

АКТК ОБВИНУВАЧЕННЯ.

Прокуратор закидує усім обвинуваченим **проступок зі 163. статті карного кодексу, себто збіговище з насиллям.**

Тло нападу зясовує акт обвинувачення ось як:

„Українські Вісти“ виступали проти управи „Сили“, закидуючи їй м. ін. злу господарку. Коли влада у квітні ц. р. припинила діяльність „Сили“, члени того товариства добачували у тій події вислід кампанії „Українських Вістей“. Серед них зродилася думка, щоби напасти на редакцію „Українських Вістей“ та на мешкання ред. Д. П єва.

Напад виконали вони 2 травня. **Кільканацятьох членів розвязаної „Сили“ вдерлося до редакції і там побито Івана Ліщинського, Михайла Нітефора, Володислава Топорницького й Івана Леськова — рівночасно вони ушкодили телефонічний апарат і розкинули акти. 5 інших членів побило ред. Д. Палієва, виваживши двері до його помешкання.**

11-ох напасників поліція арештувала — вони відповідають перед судом; інші розбіглися.

Чотирьох обвинувачених: Боруцький, Корман, Ткач і Миськів признались до участи в нападі, але заявили, що вони нікого не били. Сліпенький заперечив, немовби він був у хвилині нападу в редакції „Українських Вістей“ — **інші заявили, що вони попали туди не нарочно.**

ЗІЗНАННЯ ЮЛІЯ ПЕТРЕЧКА.

Перший з підсудних — **Петречко признається до участи в нападі, але до вини не почувається і не жалує.** Не пригадує собі, що кинув думку нападу на „Українські Вісти“. Перший раз зорганізовано напад 29 квітня ц. р., але тоді редакція була замкнена, тому напали другий раз 2 травня.

Судья відкинув запит оборонця д-ра Бобинського, чи „Українські Вісти“ писали правду про „Силу“ та не дозволив підсудному пояснити мотивів нападу.

Розправу веде судья Бітнер, боронить д-р Бобинський, д-р Лещій і д-р Гляйх, обвинувачує прок. Дворніцький.

Обовязком батьків і матерей посилати своїх дітей до шкіл, дати їм освіту й виховання. Спішіть же, українські батьки й матері, на Першу Українську Педагогічну Виставу; там пізнаєте, яких шкіл та освіти треба українському народові, як виховувати дітей і молодь.

По широкому світі.

Єпископ Данцігу О Рурке уступив з огляду на непорозуміння з таможною владою.

Французький уряд оголосив на основі своїх повновластей 31 декретів, які відносяться здебільша до рільництва.

Бельгійський міністр господарства Іманс приїхав на кілька днів до Берліна, ревізитуючи мін. Функа.

У Вазірістані організується повстання армії, яка хоче вирушити проти Афганістану.

Німецький щоденник „Ессенер Националь Цайтунг“ твердить, що большевики вбили 700.000 німців.

Судетсько-німецькі посли домагаються, щоби уряд не творив нових поліційних станиць у Судетах.

Китайський премієр Чанкайшек стрінеться — як говорять у Москві — зі совітським маршалом Бліхером.

Перед румунським військовим судом у Букарешті почався процес проти 22-ох членів „Залізної Гвардії“.

Пізнавши на Першій Українській Педагогічній Виставі напрямні сучасної педагогічної думки, зміркуєте самі, до яких шкіл посилати своїх дітей, якої їм треба науки, освіти й виховання.

Новинки.

— **Конфіската „Діла“.** Недільне число „Діла“ (ч. 138) з 26. ц. м. підпало конфіскаті за першу вістку на першій сторінці про українських політичних вязнів.

— **Виділ Українського Лікарського Товариства** підготовляє прогульку-зїзд членів та їх рідні у живці Черче на день 10. липня ц. р. Зі Львова виїзд автобусом 10. липня зранку. Виділ Українського Лік. Тов. запрошує на прогульку охочих з усіх окружних відділів Товариства. Зголошення зі Львова приймає д-р Осип Філяс Львів, Сапіги 21, тел. 279-53 до дня 5. липня включно.

— **Засідання Начальної Адвокатської Ради** відбулося минулої суботи і затягнулося майже до півночі. На початку Начальна Адвокатська Рада кооптувала 6-ох членів зпоміж адвокатів у Варшаві, опісля сама уконституувалася вибираючи своїм головою адв. Людвика Доманського, дотеперішнього голову і 4-ох віцепрезидентів. З черги Начальна Адвокатська Рада вибрала членів до виконного виділу, вищого дисциплінарного суду і членів палати до справ адвокатури при Найвищім Суді у Варшаві. Вкінці призначила членів до поодиноких окружних адвокатських рад. До львівської окружної Адвокатської Ради призначила двох українських адвокатів і трьох жидів. Зпоміж українців увійшли до львівської ради **адв. д-р Старосольський,** а до дисциплінарного суду **адв. д-р Л. Ганкевич, д-р К. Паньківський** та ще б. прок. **Сивуляк.**

— **Буревій** зі зливним дощем лютував минулої неділі над Львовом і заподіяв великі шкоди. Буревій позривав з кількох камениць дахи, повибивав багато вікон і поломив дерева у Стрийському парку. — В Любіні Великім буревій знищив паркан, поломив дерева, що ушкодили кілька самоходів.

— **Масові ревізії й арештування дітей у Ставчанах к. Львова.** Почавши від 18. ц. м. поліція переводить щодня масові ревізії та арештування в с. Ставчани к. Львова між т. зв. доростом, себто хлопцями від 11 до 18 років. Усіх арештованих відставляють до арешту в Городку, звідкіля деяких відвозять до Львова, м. ін. Дениса Миколу. Арештованим закидають, що вони створили „військові відділи“ (!), вчилися військових вправ, співали пісні, саухали викладів з історії України, яку викладав їм Денис Микола (16 літ), зберігали белоглядну карність та послух, за зломання якої карали буком і т. д. Все це мали робити на пасовиську підчас пасення худоби. Арештованим відбирають деревляні кріси та дитячі пістолі на корки! Невже звичайна дитяча забава у „військо“ була така страшна і грізна для Польщі, що аж дітей треба арештувати?!!

— **Львівська хроніка.** Минулої неділі шофер К. Поляк (вул. Кохановського ч. 47) переїхав на стрийській гостинці 15-літнього хлопця М. Кокошку з Липника. Шофер відвіз раненого хлопця до шпиталю. — На перехрестю вулиць Сенаторської та Академічної таксівка І. Олійника віхала на хідник та ушкодила двері фірми Прецель. — При вул. Личаківській ч. 138 А. Шкалік наїхав ровером на 66-літню Антоніну Кашинську, яка важко потовклася. — В понеділок в год. 5.45 вранці перегонове авто переїхало при вул. Жовківській 32-літнього селянина Івана Тріску зі Ситіхова, який негайно помер. Перегоновим автом кермував Донет Фролевич зі Соснівця. Тіло трагічно помершого І. Тріски, який осиротив молоду жінку і дитину, відвезли до інституту судової медицини. — В помешканні Миколи Фірлея в Голоску Малім помер наглою смертю 43-літній прошак Б. Марчинський. — Поліція арештувала повитуху Анну Якубишин (вул. Піярів ч. 25) і Катерину Радкевич за недозволену операцію.

— **Таємний напад.** Село Радомишль на Волині відоме з „навертання“ в ньому українських селян до шляхотства і римо-католицизму. Не так давно трапилася в ньому подія при дуже таємничих обставинах. Мешканець цього села Фелікс Скибинський брав дуже активну участь в цій акції. Після цього хтось напав на нього і сильно побив. Скибинського перевезли до повітового шпиталю в Луцьку, де він вмер. Одні кажуть, що це були парубоцькі порахунки, інші — що цей напад вяжеться з акцією навертання.

— **Присуд у процесі ОУН в Самборі.** Перед трибуналом окружного суду в Самборі закінчився процес проти гімн. абс. Миколи Пертака і гімн. абс., б. голови „Сокола“ в Хирові, Михайла Ольшанського, яких обвинувачували за державну зраду. Пертака засудили на півтора року вязниці за переховування нелегальної літератури, Ольшанського на рік вязниці за уладження академії в честь Біласа і Данилишина. Від закиду державної зради обох увільнили. Обом зарахували 10-тимісячну слідчу вязницю.

— **Таємне вбивство в Рекшині.** Минулої неділі згинув у Рекшині пов. Бережани від револьверових стрілів таємних замаховців 29-літній Лев Снилик з Бережан. Снилик був організатором та одним з основників „Лугів“ у Бережанщині і з тією метою поїхав до Рекшина. По дорозі зі стації до села посипались до нього револьверові стріли зпоза придорожніх дерев і важко зранили Снилика в голову та груди. Стріли були смертельні. На відгомін стрілів вибігли селяни з поблизьких хат і намагалися зловити двох убивників, які — стероризувавши селян — утікли до ліса. За ними шукає поліція. До Рекшина приїхав слідчий суддя Польний, прок. Вежбіцький, лікар і комісар поліції з поліційними агентами. Покійник залишив у Бережанах матір і трьох членів родини, якими опікувався по смерти свого батька-учителя, який помер перед трьома роками. Тоді теж перервав свої студії в Богословській Академії у Львові, щоб працею в канцелярії адв. д-ра В. Бемка заробити на прожиток рідні. Тло і подробиці вбивства невідомі. В Бережанах загально говорять, що вбитий впав жертвою свого організаційного заняття, за яке йому нераз погрожували та що вбивники приїхали за Сниликом аж на стацію Рекшин тим самим поїздом, яким приїхав і він. Похорон вбитого відбувся в Бережанах з год. 17. у понеділок.

— **Краєва хроніка.** В Рогізні під Жидачевом грім убив на полі 55-літнього селянина Василя Шведа. — Окружний суд у Львові засудив Гаврила Кміта за грабунковий напад і вбивство А. Занька в Мостах Великих на 15 років вязниці.

— **Підпалив дім, щоб осягнути обезпечену премію.** В Іскані, пов. Перемишль вибухла грізна пожежа в будинках Казимира Круля, що згоріли до тла не зважаючи на негайну ратункову акцію. Слідство виявило, що вогонь підложив сам господар, щоб осягнути асекураційну премію. Справою Круля зацікавився прокуратор.

— **Страшна пожежа від почесних стрілів.** Велитенська пожежа знищила майже зовсім місцевість Сан Педро до Ріо в Португалії, де згоріло кількадесять домів з господарськими будинками, худобою і збіжжям. Пожежа повстала від вистрілів сліпими набоями підчас весілля. Шкоди велитенські.

— **Хвиля пожеж.** Минулого тижня пронеслася над Зборівщиною і Тернопільщиною громовиця з зливним дощем та заподіяла великі шкоди селянам. У с. Ярчівцях від грому згоріла стодола зі сіном і машинами Михайла Сорока та стодола Івана Балабуха, якому згоріло крім того 8 вуликів з бджолами, вартости понад 2000 зол. У Лопушанах згоріли будинки М. Келішевського, в Гапбузові згоріла цегольня з ...

доля Андрія Ганьчука. В Кобрівцях, пов. Тернопіль, згоріли будинки Михайла Струтинського. Шкода сягає понад 1.500 зол.

— **Самогубства в Польщі.** Головний Статистичний Уряд оголосив статистичні дані про самогубства в Польщі, з яких виходить, що минулого року було в Польщі 4.347 випадків самогубства, внаслідок чого померло 2.567 осіб. У центральних воєвідствах було 2.253 самогубств, у полудневих воєвідствах 890, в західних 713, у східніх 491. Зпоміж мужчин намагалося скінчити самогубством 2.538 осіб (з того померло 1.737), зпоміж жінок 1.811 (померло 830). По містах було 2.724 самогубства, по селах 1.623. По містах число жінок, що намагалися скінчити самогубством було менше більше однакове з числом мужчин (1. 16), по селах переважають мужчини (1.120 і 403 жінок). На 100.000 мешканців Польщі припадає 12.6% самогубств, зокрема по містах на 100.000 мешканців 29.4%, по селах на 100.000 мешканців 6.5%. Перше місце щодо числа самогубств займає Варшава. Зі загального числа на римо-католиків припадає 3.211, жидів 360, греко-кат. 323, православних 281, євангеликів 144 та 28 іншого віроісповідання. Якщо йде про вік — то найбільше самогубств припадає на особи у віці від 20 до 24 р. життя.

— **Повінь в Румунії.** Внаслідок великих злив у полудневій Румунії, Дунай виступив з берегів і залив великі простори к. Галачу та коло Браїли. Шкоди дуже великі.

— **Лет Берлін—Каїро в одному дні.** З летовища Темпельгоф у Берліні вилетів минулої неділі опівночі пасажирський літак „Ф. А. 200 Кондор" до Каїро. Літак має вернутися на летовище в Берліні ще в понеділок вечором. Літак обслугує 4 члени залоги і призначений для 26-ох пасажирів. Швидкість літака 430 км. на годину.

— **Лише державі можна відпродувати самоходи.** Нім. уряд зладжує регулямін купна т. зв. „народніх возів". Згідно з новим регуляміном не можна буде відпродувати самоходу приватнім особам, лише „фронтові праці".

— **Пошесть чуми** шириться у прикордонних місцевостях Болівії з Арґентиною. Санітарна влада Арґентини поробила всі можливі заходи, щоби спинити пошесть чуми.

— **Самоходова катастрофа Ґрети Ґарбо.** Самохід, що ним їхала Ґрета Ґарбо та її наречений диригент Стоковський перекинувся на закруті під Стокгольмом. Ґрета Ґарбо і Стоковський вийшли з катастрофи без поважніших наслідків.

— **Відкрили новий водопад в Арґентині.** 80 км. від Обера відкрили припадково новий водопад і назвали його „Сальто Енкатадо". Водопад високий на 57 метрів. Вода, що спадає прямовісно в долину з висоти 57 метрів, губиться в підземнім тунелі і випливає на поверхню у віддалі коло 200 метрів, де творить другий водопад, високий на 25 метрів.

— **Трагічне закінчення шкільного року.** Підчас закінчення шк. року у промисловім ліцею в м. Пітесті (Румунія) дійшло до вибуху штучних вогнів-петард. Наслідок вибуху був такий, що 35 учеників важко поранилося і їх треба було відвезти до шпиталю.

—o—

З кіна.

КІНО „КАСІНО": „ДЕНЬ НА ПЕРЕГОНАХ".

Молода дівчина веде санаторію у місті, куди з'їжджаються з цілої Америки люди на перегони. Ця дівчина має молодого симпатичного нареченого, який має надію стати оперовим співаком, бо володіє гарним голосом. Але що його наречена потребує негайно грошей, щоб оминути банкротства з санаторією, то він купує перегонового коня в надії, що виграє першу нагороду. Довкола цієї симпатичної наївної пари крутяться джокеї та льокаї, що придумують усякі штуки, щоб допомогти санаторії та перегоновому коневі. І так вони спроваджують для одної американки-мільйонерки, що лікується в санаторії, якогось її знайомого на становище головного лікаря, хоч він є провінціональним ветеринарем. Ветеринар має фантазію та розмах не менші від домашніх непрошених помічників і все те, що діється в санаторії та на перегонах перемінюється у божевільний цирк. У фільмі є теж прегарні три мистецькі сцени — гри на фортепіяні та сольового танцю одної молодої балерини.

В кожній місцевині, в день ювілейного Свята „Просвіти" на всіх вікнах ювілейні наліпки „Просвіти"!

✝ Посмертні згадки.

ВАСИЛЬ СКОПЛЯК

емеритований учитель, помер 19. червня ц. р. у 87-му році життя.

Не стало між живими одного з найстарших учителів Сокальщини. 21-го червня маса народу провела його на вічний спочинок. Після торжественної Служби Божої і панахиди, красномовну прощальну проповідь виголосив о. парох Ничай. Не міг він найти кращих та сердечніших слів, якими можнаб ще достойніше попрощати людину на останній її дорозі. Покійний вчителював цілих 27 років в селі Завишня коло Сокаля. І хоч других 27 років був уже на емеритурі, поселившись у Сокалі, то Завишня не могла його забути і він не міг забути Завишню, що залишилась для нього немов рідним селом. З нею вязали його довголітні спогади і численні друзі, що живуть ще, або в міжчасі спочили вічним сном на завишенському кладовищі. І ось прохав Покійний свою рідню: Поховайте мене в Завишні! Там буду між своїми, між дорогими. І вволила рідня його волю та похоронила там, де він цього бажав.

Заносилось на дощ, коли зближалась сумна хвилина похоронів. Це Сокальщина плакатиме за своїм зразковим громадянином — говорили люди. Зявилась у Сокалі процесія з Завишні і разом зі сокальською процесією та масою народу рушив похід у Завишню при звуках хорової пісні „Со святими упокой". Небо прояснилось, немов хотіло пощадити цей великий гурт людей, що прийшов віддати останню прислугу старенькому вчителеві.

В Завишні знову відправа в церкві, прощальне слово місцевого пароха. І знову похід. Але що кілька кроків читання евангелії, бо не було хати, щоб на просьбу господарів не мусів священник прощати святим словом Покійника.

На цвинтарі свіжа, розрита могила. Нарід тиснеться, щоб кинути бодай оком на те місце, де спічне на віки його дорогий вчитель. А ось і прощальні промови. Перший бесідник прощає щиро від „Взаїмної Учительської Помочі". Він називає Покійного генералом, як першого голову Організації. Другий бесідник ради. Книш — прощає від усіх культурних і економічних організацій, бо всіх він колись був основником. Третій, емеритований учитель, але учень Покійного, родом з того села, прощає від усіх виведених в люди учнів і як товариш по званню. Останній, сивий як голуб господар (також учень покійного) каже тремтячим голосом: З радістю приймаємо Тебе до себе знову, бо на Твоїм гробі будемо черпати віру і сильну волю так, як колись Ти нас учив. „Со святими упокой" і „Вічная память" були останніми піснями.

Сонце подалося до склону, як гробокопатель приплескував лопатою насипану і зрухану землю.

Громадяни відходили гуртками, хто в село, а хто до Сокаля. І згадували по дорозі „що то був за чоловік-учитель"

Знеможена віком дружина Покійного просхає передати цією дорогою свою найбільшу вдяку всім, хто став їй помічним в тім горю. Сини, внуки і від себе просять приняти щиру подяку за стільки виказаного для них співчуття

—

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ЛІКАРСЬКИЙ ВІСТНИК. Орган Лікарської Комісії Наук. Т-ва ім. Шевченка і Українського Лікарського Товариства у Львові. Виходить раз на 2 місяці. Рік XVI. Ч. 2. з 1. квітня 1938. Львів. Зміст: Т. Е. Бурачинський: Хирургічне поступовання при сепсисі. — Софія Парфанович: Trichomoniasis. — Н. Лукіянович: Перегляд матеріялу Амбуляторії для нервових і психічних хоріб „Народньої Лічниці" за 1937 р. — Загальні Збори У. Л. Т. — Діяльність філій У. Л. Т. в 1937 р. — 15-річчя Спілки Українських Лікарів у Ч. С. Р. — Хроніка сходин У. Л. Т. — Загальні збори „Медичної Громади". — З медичної преси. — Новинки.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА. Економічно-суспільний місячник. Річник XI. Ч. 6. Червень 1938. Львів. Зміст: На обрію днів. — В. Іванис: Цукрова промисловість в УССР та на Північному Кавказі за панування московських большевиків. — Ів. Костик: Психічний розвиток нашої сільської молоді. — Б. Мартос: Змагання кооперативних продавців. — К. Коберський: Солідаризм як одна з підставових прикмет української психіки. — Д. Пісьменський: Франція на повороті. — Документ до історії картелів. — Серед книг. — З преси й життя.

СІВАЧ. Місячник присвячений проповіди і катехизі. Рік III. Ч. 6. Червень, 1938. Львів. Зміст: о. Вол. Рабій: Пропов. на Нед. св. Отців. — о. Сев. Зубрицький: Христос наша Сила! — о. П. Мриглод: Пропов. на Нед. Всіх Святих. — о. Василь Попадюк: Осьма реколекцій на науки (також на Праздник Пресв. Евхаристії). — о. П. Давидяк: Катехизи для II. кл. всел. шкіл на червень. — о. Вол. Рабій: Короткі катехизи для приготування дітей до І. св. Сповіди і Причастя. — о. Н. Ковалюк: Третя наука в честь Пр. Д. М. на міс. травень. — Третя станова наука для мужчин. — о. д-р П. Застирець: Слово при вінчанні. — Рецензії. — Бібліографія

ТЕХНІЧНІ ВІСТИ. Орган Українського Технічного Товариства. Рік XIV. Ч. 5. Травень, 1938. Львів. Зміст: За наші напрямні. — Засідання У. Т. Т. — Наші досягнення. — Станова хвилина. — До фахової підготови інженірського доросту. — За українське технічне слівництво. — Технічно-господарський огляд. — Звіти, рецензії. — З життя У. Т. Т.

ТРИЗУБ. Тижневик. Рік видання XIV. Ч. 21. з 22. травня 1938. Париж.

ТРИЗУБ. Тижневик. Рік видання XIV. Ч. 22. з 29. травня 1938. Париж.

УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО. Вiдцений журнал української молоді. Рік видання VI. Ч. 5. за травень 1938. Львів.

УЧИТЕЛЬСЬКЕ СЛОВО. Орган „Взаїмної Помочі Українського Вчительства". — Рік XXVI. Ч. 10. з 1. червня 1938. Львів.

ВІДРОДЖЕННЯ. Ілюстрований журнал українського протиалькогольного й протинікотинного руху. Рік видання XI. Ч. [illegible]. Червень 1938. Львів.

Театри.

Великий Театр:

Вівторок 28. 6. год. 8. веч. Виступ арт. театру „Цирулик Варшавський“.

Середа 29. 6. год. 3.30 попол. „Король золоцки. Год. 7.15 і 9.15 веч. Виступ арт. театру „Цирулик Варшавський“.

Театр Ріжнородностей:

Вівторок 28. 6. год. 8. веч. „Іван“.

Середа 29. 6. год. 4. поп. „Іван“. Год. 8. веч. „Іван“.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

ДЕЛЯТИН:
28. 6. Орлева.
29. 6. Пригода в Черчі.
30. 6. Лісова пісня.
1. 7. Невольник.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

КУТИ:
28. 6. Пісня Бескиду.
29. 6. Чесна Сузанна.
30. 6. Гетьман Полуботок.
1. 7. Мазепа.
2. 7. Бесталанна.

КОБАКИ:
3. 7. год. 4. попол. Гетьман Полуботок.

КОСІВ:
3. 7. Гетьман Полуботок.

ЖАБЄ:
4. 7. Пісня Бескиду.
5. 7. Чесна Сузанна.

Театр прийме до хору тенорів і басів.

КІНА.

АПОЛЬО: „Люди з завулка“ на осн. М. Горкого.
АТЛЯНТИК: „Золото на вулиці“ з Даніелею Дарів.
БАЛТИК: „Пропащий острів“, „24 години кохання“.
ВАНДА: „В тіни самітної ялиці“. І „Любов для початкуючих“.
ГРАЖИНА: „Концертіна“. „Їх експеленція бабуся“.
ЕВРОПА: „Не знала кохання“. „Більше ніж секретарка“.
КАСІНО: „День на перегонах“.
КОПЕРНИК: „Крила над Гонолюлю“. „Відділ сміливих“.
МАРУСЕНЬКА: „Слава та тіні жінки“ „Сенсацією живе світ“.
МЕТРО: „Діти вулиці“, „Срібні остроги“.
МІРАЖ: „Сан Франціско“.
МУЗА: „Саратога“, „Шість літ кохання“.
ПАЛЯС: „Збудися і жий!“, „Борнео“.
ПАКС: „Я винувата“ з Даніелею Дарів.
РАЙ: „Наречена з Вільни“ з Мартою Еггерт.
РІЯЛЬТО: „З кохання недостаточно“, „Все жінчина правда“.
РОКСІ: „Фрадик ущасливлює світ“.
СВІТ: „Чорний орел“, „Дочка з Парижа“ з Лілі Понс.
СТИЛЕВЕ: „Пратер“ і ревія.
ТОП: „Пострах Монголії“, „Бешено почалося“.
УТІХА: „Прощане місто“ та ревія.
ХИМЕРА: „Королева передмістя“.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська 5).
„Горішня Австрія: Місто Вельс. Гори Смерти“.

ФОТОПЛЯСТІКОН „Святовід“ (Пасаж Гавсмана ч. 7):
„Швеція, Норвегія, Льофоти“.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 28. червня 1938.

6.45 Руханка, 7.00 Ранішній дениик, 7.15 Концерт військ. орх., 8.00 Плити, анекдоти, комунікати, 11.00 Для новобранців, 11.20 Брамс: Секстет ц-дур оп. 36, з пл., 12.03 Полудн. авд., 14.00 Легка музика з пл.; у перерві в год. 14.10 Авд. ККО, 14.15 Концерт бажань, 15.00 Біржа, 15.05 Госп. і сусп. вістки, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Таборовий день, образок для старших дітей, 15.40 Фін.-госп. актуалії, 15.50 Господарські вістки, 16.05 Розр. концерт: орх., спів, два форт., 16.45 По Пенінах, 17.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 17.10 Орх., 17.55 Гальо! Позір! 18.00 Суспільність термітів, 18.10 Морські образки, авд. з циклю „Фортеціяи і книжка“, 18.45 „Межимоpя“ фрагм. Ст. Жеромського, 19.00 Концерт абсольвент. муз. консерваторії у Вильні, 19.20 Актуальна гутірка, 19.30 „З Гдині на далекі суходоли“, орх., у перервах анекдоти, 20.00 Трансм. із святочного апелю полк. свята льв. стрільців, 20.45 Веч. денник, 20.57 Справа репертуару сільського театру, 21.10 Трансм. з Білгороду: „Моє гарне село“, 21.50 Спорт, 22.05 „Під констеляцією близнюків“ словомуз. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05—23.55 Музика з пл. (надає Варшава II)

Середа, 29. червня 1938.

7.15 Трансм. з воєнного корабля у Гдині, 7.30 Концерт орх., 8.00 Ранішній денник, 8.15 Розр. концерт сальон. музики, 10.30 „Море“ Дебюсія, з пл., 11.00 „Серце Володислава IV“ фейл., 11.10 Море — тема пісеньки, з пл., 11.45 16.20 Актуальна гутірка, 12.03 Муз. поранок: симф. орх., міш. хор, солістка спів, Морські твори Фел. Нововейського, 13.00 „Данемора“, виняток із повісти, 13.15 Орх., сопран, тенор, 15.00 „Гдиня“ авд. для старших дітей, 15.30 Для села: „Село й море“, Музика з пл., Що нам дала організація господарств, 16.30 Нар. капеля, спів, 17.30 Трансм. з життя, 18.00 Театр Уяви: „Єпископ із Міри“ Як. Вережева, 18.30 На морській хвилі, розр. концерт у вик. сальон. орх., хор (кашубські пісеньки) Щепко й Тонько, М. Кавпе, пісні, Ст. Русоцький пісеньки, 20.00 Програма на завтра, 20.05 Легка муз. авдиція, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.10 Оповідання про Шопена, соліст Г. Штомпка, фортепіян, 21.50 21.51 Спорт, 22.10 Від Гдині до Нюйорку, муз. авд.: орх., хор, солісти, 22.50 Цапфенштрайх моряків, 23.00 Ост. вістки, 23.05—23.55 Музика з пл. (надає Варшава II).

Четвер, 30. червня 1938.

6.45 Руханка, 7.00 Ран. денник, 7.00 Орхестра мандоліністів, 8.00 Плити, анекдоти, комунікати, 11.00 Для новобранців, 11.20 Фрагмент з опер Р. Вагнера, пл., 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Легка музика з пл., 14.15 Пісні у вик. Ігн. Багаріса, тенор, у супр. форт., 14.35 Трохи пісні, трохи слова, 15.00 Хліборобська біржа, 15.05 Господарські та сусп. вістки, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Для дітей: Великий день Юлька Горошка, 15.30 Тайни Львова, повість із 1848 р., 15.45 Господарські вістки, 16.00 Сальон. орхестра, 16.45 Зілярська кооператива, 17.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 17.10 Камеральна музика з пл., 17.40 „Степами“ Г. Сенкевича, 17.55 Гальо! Позір! 18.00 Відчит про Матейка, 18.10 Пісні у вик. Реслер-Стоковської, мецосопран, у супр. форт., 18.30 Театр Уяви: „Елісейські поля“ діяльог Сальвадора де Мадаріяги (Еспанія), 19.00 Твори Г. Мельцера у вик. Г. Оттавової, 19.20, 20.55, 21.00 Актуальна гутірка, 19.30 Веселе містечко, розр. концерт; у перерві два скечі, 20.45 Веч. денник, 21.10 Неаполь співає, словомуз. авд., 21.50, 22.00 Спорт, 22.05 Веселий четвер, словно-муз. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05—23.55 Музика з пл. (Варшава II.).

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 28. червня 1938.

БЕРЛІН 19.10 музика, 20.00 Орх. концерт, співанка, БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні. БУДАПЕШТ 13.30 Циг. музика, 17.00 Скрипка, 19.00 Концерт трансатлянтійської музики, 20.00 Форт., 22.00 Камер. музика, БЕРОМІНСТЕР 21.00 22.00 „Африканка“ оп. Маєрбера, фрагм., ВІДЕНЬ 17.10 Війсьв. орх., 19.25 20.00 21.00 „Мадам Бетерфляй“ оп. Пучінія, КОШИЦІ 18.00 „Сватання при чарці“ пєса П. Міговка, МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 20.30 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 Вечір опер: „І діспетозі аманті“ оп. Пареліа, „Ля шівна вана деля бамболя“ муз. казка Прателіа, ПРАГА 18.30 Популярний концерт, 19.30 Нар. пісні Двожака, 20.45 21.00 Концерт орх., скрипка, 21.15 Концерт орх., хор, Р. ПАРІ 10.15 Кам. муз., РИМ 17.15 Віол., 20.30 Розр. музика, 21.00 Комедія, 22.00 Пісеньки, танки, СОФІЯ 20.00 Спів, 21.15 Рос. романси.

Середа, 29. червня 1938.

БЕРЛІН 16.50 Концерт квартету, 18.00 Розр. музика, 20.00 Розр. концерт, орх., сол., баритон, 21.00 Балетова музика, БУДАПЕШТ 16.00 Танк. музика, 17.30 18.00 Циг. музика, 19.00 Орх., спів, ВІДЕНЬ 15.30 Камер. музика, 20.00 Вок. концерт, 21.00 „Давід Пенітент“ ораторія на гол. сол., хор, орх., органи, 22.30 Орх., сопран, КОШИЦІ 17.06 Сокільський здвиг у Празі, 18.00 „Посилюймо хліборобство“, 18.20 Закорд. огляд, МІЛЯНО 17.15 Розр. музика, 21.30 22.00 „Іль дуо де М. Афрікана“ оп. Кабалєра, ПРАГА 17.50 Розр. музика, 20.30 21.00 Галевий концерт зі здвигу Соколів, РАДІО ПАРІ 20.30, 21.00 Театр Уяви на осн. Прево, 21.30 22.00 Камер. музика, РИМ 17.15 Пісні, 21.00 22.00 23.00 „Золотий півник“ оп. Рімського-Корсакова.

Четвер, 30. червня 1938.

БЕРЛІН 17.000 Форт., 21.00 Орх., БУДАПЕШТ 12.05, 21.30, 22.00 Циг. муз., 18.30 Концерт військ. орх., ВІДЕНЬ 15.30 Твори Шумана і Шуберта, 16.00 Орх., тенор, 19.10 Орх., хор, 20.00 Пісні, 20.15 Форт., ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 20.10, 21.00 „Весела вдова“ оп. Легара, МІЛЯНО 17.15 Вок. концерт, 21.00, 22.00, 23.00 „Золотий півник“ оп. Рімського-Корсакова, ПРАГА 21.00 Популярний концерт, РАДІО ПАРІ 18.00 Театр Уяви, 20.15 Форт., 20.30, 21.00, Симф. концерт, РИМ 17.15 Спів, 19.30 Розр. музика, 21.00, 22.00 Комедія, опісля арфа та спів, СОФІЯ 18.00 Військ. орх., 19.00 Пісеньки.

ЦІНИ "МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, 25. червня 12938.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	2·25 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	2·30 зол.
1 кг. масла експорт. за зачет.	2·30 зол.
молоко	14—15 сот.
яйця копа)	3·60 зол.

Тенденція на масло й молоко вдержана. На яйця звишкова.

Оповістка.

Звичайні Загальні Збори вид. кооп „Червона Калина“ відбудуться в четвер 30. 6. ц. р. в год. 5.30 попол. у домівці Тов. „Молода Громада“, Львів, вул. Костюшка ч. 1 а. I. пов. П. Т. Членів запрошує до участи — Надзірна Рада. 1414

Жертви зложені в Адміністрації „Діла“: На Народню Лічницю зол. 25.— Антін Басій, Рава Руська як непринятий гонорар д-ром Паньчишином; на Інвалідів зол. 5.— Гевяницькі, Ходорів.

ПАНСІОНИ

ЯМНА — комфортовий пансіон „СВІТЕЗЯНКА“. Пляжа, купіль, всякі вигоди. Ціни поміркованї. Українська управа. 1362 6-20

МОРШИН-ЖИВЕЦЬ. Український пансіон „СТЕФАНІЯ“ (центр.) поручає сонячні гарні кімнати. Кухня дієтетична. Ціни низькі. 1379 3-12

КУПНО - ПРОДАЖ

ДОБРА НАГОДА. Недокінчений дім критий бляхою, 4 кімнати, кухні, лазничка, комора, пивниця й ін., балькон з терасою, криниця; парцеля до полудня 350 сяжнів квадр. в Рудні — Зимна Вода, 10 мін. їзди зал. зі Львова, 2 мін. ходу від стації. — Відомости подасть **Т-во „Супруга“**, Львів, Коперника 26. 1402 2—3

СЛОВНИК БОТАНІЧНОЇ НОМЕНКЛЯТУРИ, ВУАН, 1928, куплю; зголошення під „Ціна“. 1300 2-2

ДІМ двофронтовий комфортовий Шопена Монюшка. Дохід 14.500 зол. Амортизаційна позичка 70.000 доплата 53.000. Інформації: Софії 32 м. 12. 1416 1-1

ОБЄКТ промисловий, віздова брама, з трикімнатним мешканням до продажі або винайму. Відомість: Друкарня Вільфа, Львів 24. Телеф. 213-41. 1417 1-1

ЛІКАРІ- Лікарське уряджения за безцін „Хірургія“, Львів, Ягайлонська 12. 1058 1-1

РІЖНІ

ІМПРЕҐНОВАНІ ПЛАЩІ від 10 золотих і всяке білля дитяче і хлопчиче до літ 12 майже даром „СВІТ ДЗЄЦКА“, Сикстуська 2. Львів. 1191 2-2

ФРАНЦІШОК ГЛЯСГАЛЬ — упр. тех. дентист тепер Львів, Пасаж Гавсмана 7. 375 15-30

МИХАЙЛО ІЛЬКІВ будівельний майстер виконує нові будови та відновлює фасади. Зголошення: Стечковського ч. 1. 1406 **тел. 118-61.** 2—2

ТІЛЬКИ тоді добре направлений годинник, коли додамо оригінальні частини марки годинника. Всякі оригінальні частини до всіх марок має тільки **ГУТЕРМАН, Сикстуська чотирнацять.** 1105 7-12

С-ГАЗ вигублює блощиці із заплодами. Інформації: САНОС, Львів, Твардої 4 телефон 212-62. 1297 4-10

ТІЛЬКИ 5.— ЗОЛ. тривка ондуляція з 5-місячною гарантією. Сальон чесання пань, Сикстуська 8, вхід через браму. 1418 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . зол. 0,35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках . зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці . зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, вплави і т. п. . . . . зол. 0.10
шукаючі праці . . . . зол. 0.05
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 480.—
Остання сторінка 1/2 . . . . . зол. 250.—
Остання сторінка 1/4 . . . . . зол. 130.—
Остання сторінка 1/8 . . . . . зол. 70.—

За редакцію відповідає Олександер Кости
Видає Видавнича Спілка „Діло“.
З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів Ринок 10.